

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Charon, sive Contemplantes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

πρὸς. Hoc solum.] Epicureum consilium. Hæc quum.] Con-
 clusio. Ego igitur.] Discessus ab inferis, & reditus in Græ-
 ciam. Hoc sermone gauisus.] Concludit uialogum.

ΕΡΜΟΥ, ΧΑΡΩΝΟΣ, ΤΗ ΑΡΩΝ, ΣΙ-
 κροισῶ & Σόλων & ἡέ- ue Contemplan-
 πικροποῦτες. tes.

Petro Mosellano interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΥΜ

Idem ferme argumenti est hic Dialogus cum su-
 periore. Nam ut illic Menippus apud inferos videre
 atq; audire supplicia & miseris exitus diuitum atq; po-
 tentum fingitur, ita hic Charon apud superos hominū
 demerentiam contemplatur, stulta illorum consilia & a-
 ctiones deridendo: quippe qui in his quæ incerta ac mo-
 mentanea maxime sunt, puta robore corporis, potētia,
 diuitiis, fortuna, gloria, & id genus alijs, omnem spem
 atq; fiduciam colloquent: mortis verò, quæ omnium cer-
 tissima, & mox consecutura est, nullam rationem ha-
 beant. Id quod ipse Charon in fine Dialogi apertis ver-
 bis indicat: & paulò suprâ quoq; ubi homines stultitiæ
 suæ admonet, & ad meliorem mentē reuocat. Tractan-
 tur autem hæc primò per speciem, propositis exemplis
 Milonis, Cyri, Cræsi, Polycratis, & aliorum: mox & in
 genere, descriptis hominum & priuatorum & regum af-
 fectibus, studijsq; postremò etiam confutata opinione
 quam multi de defunctorum honorib. habebant: & in
 summa non hominum modò res & corpora, verùm &
 ciuitates, & flumina, deniq; omnia morti subiecta esse
 ostenduntur: quam eo faciliorem cuique esse, quo mun-
 danis istis rebus ac opib. minus impeditus aut captus
 fuerit. Prior pars Dialogi etiam δραματική est, dum Mer-
 curius iam exoratus à Charonte, mores alios alijs
 imponit, & locum vnde prospectus in om-
 nes terras pateat, extrahit.

MERCURIUS, CHARON.

MERCURIUS.

Ἰγνῶς, ὃ Χά
 ρων; ἢ τί τὸ
 πορθμῆσον ἄς
 ποτιπῶρ, δὲ
 ρο ἀνελήνυθας ἐς τὴν πῶρ
 Θρημῆσαν, οὐ ποδὺ ἀσθῶς
 ἐπιχωδῆσαν τοῖς ἀνο πῶρ
 μασιρ; Καὶ ἐπεθῆμυσα, ὃ
 Ερμῆ, ἰδῶρ ὅσοιᾶ ὄσι τὰ
 ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἂ πῶρ
 σιρ οἱ ἀνθρώποι ἐν αὐτῷ
 ἢ τίνων ἐροῦμεθι, πάν
 τῶν οἰμῶσι κατιόντες παρ
 ἡμῶς. οὐδὲς γὰρ αὐτῶρ ἂ
 διακρυτὶ δὲ πῶρσιρ. ἄ
 τισῶρ ὅσιν παρὰ τοῦ
 Ἀδου καὶ αὐτὸς, ὅσιν
 καὶ ὁ Θῆσαι ὅσιν
 ἀνίκα ὅσιν, μίαν ἡμῆσαν
 πόντος ἡρῶσαι, ἀνελήνυθα
 ἐς τὸ πῶρ. καὶ μοι δοκῶ ἐς
 δὲ ἡρῶσαι ἐν τῷ πῶρ
 ζήσας γὰρ, ἢ οὐδὲ ὄσι
 μῆ
 ζυμπενοσῶρ, ἢ δὲ ζῆσι
 σα, ὡς ἂρ ἂ δὲ ἀπαντα. Ερ.

οὐ σχο-

Vid^a rides, ὃ
 Charon? aut
 cur deserto na
 uigio in hanc
 lucem ascendisti, non ad
 modum assuetus superum
 rebus interesse? CHA.
 Cupido me cepit, ὃ Mer
 curi, videndi ὅσιν
 in vita gerantur negotia,
 ὅσιν quibus studijs homi
 nes teneantur: tum etiam
 quibus bonis exui plo
 rent omnes, ubi ad nos de
 scenderint. Neque enim ex
 ipsis quisquam circa lachry
 mas traiecit. Quare ex
 emplo illius Thessali adōles
 centis commeatu a Dite im
 petrato, ut unum saltem
 diem a naue abesse liceret, in
 lucem ascendi: ac mihi vi
 deor in ipso plane tempore in
 te incidisse. ^b Nam peregris
 mus cum sim, sat scio te non
 grauari, quin obambulando
 me ducas, singulaque dem
 onstres, ut qui vniuersa iam habeas comperta. MERC.
 Non

οὐ σχολή μοι, ὦ πορθμεύ,
 ἀπερχομαι γάρ τι ἰσχυροῦ
 σόμῳ ὧ ἄνω Διὶ τῶν
 ἀνθρωπίνων, ὃ δὲ ὄξυθυ-
 μὸς τὲ θεῶν, καὶ δέσφα μὴ
 βραδύωνται με, ὅλον ὕ-
 μέτρον ἰσοκῆσαι, παρα-
 σούς ὧ ἴσφω. ἢ ὅπως τὸν
 Ἡφαιστον πρότερον ἰποίνου, εἶ-
 ψη καὶ με τιταγὸς τοῦ πο-
 σίδος ἀπὸ θεσσαλίου βελού, ὡς
 ἰποκασίαν γέλωτα παρέχοι-
 μι καὶ αὐτὸς οἰνοχοῶν. Χα-
 παρίσθη οὐκ με ἄλλως πλα-
 νώμετον πῆρ γῆς, καὶ ταῦ-
 τα ἰτάρ ὃ καὶ ξυμῶλους,
 καὶ σωνδιστορ ὃ ἄρ. καὶ
 μὴ καλῶς ἔχον, ὦ πᾶσι
 Μαιάς, ἐκείνων γούρ σε
 μεμνήσθαι, ὅτι μηδὲ πᾶπο-
 τί σε ἢ ἐντλήν ἐκέλευε, ἢ
 πρόσκοπον εἶναι. ἀπὸ οὐ
 μὴ ῥέγκας ἐπὶ τοῦ κατασφά-
 ματ ὃ ἐκταθῆς, ὡμους οὐ-
 το καρτρὸς ἔχον. ἢ ἢ τινα
 ἀπὸν νεκρὸν ἴσφωις, ἐκείνω
 παρ

Non est ocium, ὃ πορθμεύ.
 Nam ab eo iam nunc, ne-
 gocium quoddam quod ad
 mortalium statum pertinet,
 ab Ioue summo datum ex-
 pediturus. Ille autem ad
 iracundiam propensior est:
 ut planè verear ne cunctan-
 tem me vel totum vestrae
 sortis esse permittat, caligis
 ἢ videlicet addictum: vel
 quemadmodum nuper Vul-
 canum, ita ὃ me correpto
 pede, ἐ summo deiciat cæ-
 lo: nimirum quò ὃ ipse pos-
 cillatoris munere fungens,
 claudicando risus moueam.
 CHA. Despicies ergo me
 temerè ὃ indecorè in ter-
 ra oberrantem, praesertim a-
 micus, ὃ navigationis so-
 cius, tum ὃ nostrae reip. ex
 parte legatus. Atqui conue-
 niret, ὃ Μαιᾶ proles, illorum
 te etiã num meminisse, quod
 te vel feninam exhaurire,
 vel^c remum agitare ne vn-
 quam quidē iusserim: ^d quin

eu interim, quanquam adeò robustus es humeris, in nauigij
 dorso porrectus stertis: aut si quam sortè ex umbris loqua-
 sem offenderis, cum hac inter nauigandum perpetuò conu-

παρ' ὅλον τὸν πᾶν δαλίην.
 ἰα δὲ προσδότης ἄν, τὴν
 δικαιοσύνην ἐλκωρ, ἰρήνη μόν.
 ὦ. ἀλλὰ πῶς τοῦ πατρὸς,
 ὦ φίλατον Ερμῆδιον, μὴ
 καταλίπῃς με. πρὶν γὰρ
 εἰ τὰ ἐν ἑσβίᾳ ἅπαντα, ὡς
 τι καὶ ἰδῶν ἰστανέθοιμι, ὡς
 κῆρ μὲ οὐ ἀφῆς, οὐδέ μιν τῶν
 τυφλῶν διοίσο. καὶ ἀπὸ τῆς
 ἐκείνου σφάκουσα, διοιδοῦσα
 νοήσῃς ἐν ἑσβίᾳ, ὅσα δὲ
 ἔχῃ σοι πωλεῖν ἀμυδρῶν ἄνω
 πῶς τὸ φῶς ἀπὸ δὸς, ὡ Κυν-
 αλίῃ μοι ἐς ἀμυδρῶν
 τὴν χεῖρα. Ερ. Τοῦτ' ἐπὶ
 πρῶτα, πωλεῖν ἄτιον κα-
 τὰ σήματα μοι. ὅρα γὰρ ἡδὲ
 τὸν μισθὸν τῆς πρὶν γὰρ ἐξέως, ἐν
 ἀκρόνυλον πωλεῖσασιν ἐ-
 μὴν ἰσθμῶν, πωλεῖσασιν
 δὲ ὅμας. τί τῆς ἄν ἢ πᾶσι τις,
 ὅπου φίλ' ὅτις ἄν βιάσθῃ.
 ὦ, πωλεῖν τῆς ἑσβίᾳ καὶ
 ἔκαστον ἀνεῖδῃς, ἀμύχανον ἐ-
 σιν, ὡ πωλεῖν πωλεῖν τῆς ἄν
 ἐτῶν ἢ σφραγίδι γῆν. ἔ-
 ταί μιν μὲν ἡσυχία δὲ αὐ-
 σα, καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ πω-
 λῆς

fabularis: ego verò quartū-
 uis senex, remigium agens
 duplex, solus remigo.

At te per patrem obsecro,
 ô charissime Mercurios
 le, ne me deseras: sed ut no-
 uo aliquo conspecto rede-
 am, indica quæ nam in vita
 geruntur. Quod si tume ne-
 glexeris, nihil planè ab ipsis
 cæcis differre videbor. Ut e-
 nim illi lubrico gressu per
 caliginem titubant, ita rur-
 sus ego ad lucem tibi hal-
 lucinabor. Quin tu hanc mi-
 hi das gratiam, ô Cyllenie,
 perpetuò memori futuro?

M E R. Hæc profectò res
 verberum mihi causa exi-
 stet, adeò ut iam hinc coma-
 monstrationis huius merce-
 dem non sine tuberibus no-
 bis fore prospiciam: obse-
 quendum tamen. Quid enim
 facias, ubi amicorum quispiã
 impellat? Principiò ergo ut
 omnia singulatim ὦ exa-
 mustim conspicias, frustra la-
 boras, ô poritior. nã hoc mul-
 torū annorū suerit negociū:
 deinde ὦ ipsi mihi verendum, ne interim tanquã transfugam

Iupiter.

ἔκθ' ἔϋ Διὸς, οἷ δ' καὶ αὐτὸν
 ἀπολοῖα ἐνεργῆν τὰ ἔϋ θα-
 υδῶν ἔργα, καὶ πῶ Πλούτω.
 ὦ ἄρ' ἐκθ' ἰμιοῦρ, μὴ νε-
 κραγοῶντα πολλοῦ ἔϋ χρο-
 νου. καὶ ὁ τελευτῆς Αἰακὸς
 ἀγανακτῆσθ', μὴ δ' ὀβολὸν ἱμ-
 πολῶν, ὡς ἢ τὰ λιπαράα τ' ἰ-
 γνομυθάρ' ἴδης, # τ' ἴδῃ σκε-
 πλίον. Χά. αὐτὸς, ὦ Βρμῆ, ἐπι-
 νόσ' τὸ βέλτιστον· ἐγὼ δ' ὀβλ.
 οἶδα τ' ἄπ' ἰγῆς, ξέφος ὦρ. Βρ.
 τὸ ἴδ' ὄλον. ὦ Χάρων ὑψηλὸ
 τιν' ὅ μῆν' ἴδ' αὖ χροῖς, ὡς ἀπ'
 ἱκάνε πᾶν' ἴδ' οἷς. σὺ δ', ἂ ἴ
 ἴς τ' ἔρανδ' ἀνεκθῆν διωα-
 τ' ἴω, ἐκ ἀρ' ἱκαμονορ, ἐκ πει-
 εωπῆς γὰρ ἀρ' ἀνεκθῆς ἅπαν-
 τα λαθεῖσθ' αἶ. ἐπ' ἂ δ' ὀβλ.
 ἀλλοῖς ἀπ' ζῶντα. ἐπιθα-
 τῶν τῶν βασιλέων ἔϋ
 Διὸς, ὦρα ἱμῖν, ὑψηλὸν
 τι ὄρ' ὦ σέρισκοπέν. Χάρ.
 οἶδα, ὦ Βρμῆ, ἄπ' ἴδ'
 θα ἴδ' αὖ ἐγὼ πῆς ἱμῶς,
 ἱωδῶν

Jupiter me abdicet : tibi ve-
 rò quò minus mortis munia
 peragere posses, fuerit impe-
 dimento : neque non Ditis
 imperio detraxerit, cùm vi-
 delicet longo adeò tempore
 umbras aducheres nullas.
 Postremò & Aeacus, qui
 portorio colligendo præfe-
 ctus est, stomachabitur, ut
 qui tanto tempore ne obolū
 quidem lucrificerit. Verùm
 qua via ipsa rerum capita
 videre possis, iam consilium
 nobis erit captandū. CHA.
 Ipse, ὁ Mercuri, quod opti-
 mum factu fuerit, videris:
 ego verò peregrinus cùm sim
 in terra, quid rerum hic aga-
 tur, nescio. MER. f Brevi-
 ter, ὁ Charon, editiore alio
 quo loco opus erit, ut inde
 cuncta queas prospicere.
 Caterùm si in cælum subuo-
 lare tibi foret facultas, non
 laboraremus. Cùm autem
 te cui semper cum mortuo-
 rum simulachris commercium fuit,
 Iouis regiam cal-
 care minimè liceat : iam tempus fuerit,
 excelsum ali-
 quem montem disquirere. CHAR. Nosti, ὁ Mer-
 curi, que ad vos inter nauigandum dicere consueuerim?

ἰπαστῶν πλοῦτων ; ὅποταρ
 ἦν τὸ πνεῦμα καταγίσαρ,
 πλοῦτα τῆ ὀδῶν ἰμπίου,
 καὶ τὸ λῦμα ὑψηλὸν ἀρθῆ,
 τότε ὑμᾶς πρὸ τῆ ἀγνοίας
 κελῶντι πλὴν ὀδῶν σῆ-
 ναι, ἢ ἰνδοῦναι ὀλίγον τῶ
 ποδῶν, ἢ συννεφραμῆν ὡ
 πνοῦματι. ἰγὼ δὲ πλὴν ἰου-
 χίαν ἄγαν παρακλιόμω
 ὑμῶν, αὐτὸς ἦν ἄδρα τὰ
 βελτίω. κατὰ ταῦτα δὲ καὶ
 σὺ πρῶτε, ὅποτε κατὰ ἴχην
 νομίσεις, κερδῶντις νῦν γι-
 ῶν ἰγὼ δὲ, ὡς περὶ ἰμβότου
 νόμου, σιωπῆ κατελοῦμαι,
 πάντα παρόντων κελῶντι-
 τί σοι. Ερ. ὁρθῶς λέγεις, αὐ-
 τὸς ἦν ἴσομα τι ποιήσω,
 κελῶντις πλὴν ἰκανὸν ὀκο-
 πῶν. ἀρθῶν ὁ Κανκασος ἰ-
 πωτῆται, ἢ ὁ Πρνασὸς ἰ-
 ψηλότερος, ἢ ἀμφότερον Ὀλυμ-
 πος ἰκνοσί; καὶ τοι οὐ φα-
 δόντι ἀνιμνήδω, ἰς τὸν Ὀ-
 λυμπον ἀπιδῶν, συγκαμῆν
 δὲ τι καὶ ἰπεργῆσαι ἢ οἱ δὲ.

Χά.

non contemnendi cuiusdam consilij in mentem venit : verum
 ad hanc rem tuo & labore & obsequio pariter erit opus.

CHA.

siquidem ubi procellosus
 ventorum flatus obliquo
 velo incubuerint, ut in sub-
 lime tollantur fluctus : ibi
 vos, quæ est vestra impe-
 ritia, iubetis vel velum tra-
 here, vel pedem paulisper
 accommodare, vel etiam
 ipsius venti cursum sectari.
 at ego quietem vos agere
 iubeo: ipsum enim me, quod
 optimum sit, non ignorare.
 Quin ergo & tu quidem hæc
 imitaris, & in præsentia
 quum sis gubernator, quæ
 tibi conuenire visa fuerint,
 facito : ego verò, ut est
 vectorum conditio, taci-
 tus sededo, per omnia tibi
 iubenti obsecundans. MER
 Rectè admones, ô Charon.
 ipse enim quid factio opus
 sit, sciero : ac speculam
 nobis idoneam inuenero.
 Num ergo Caucasus ido-
 neus, aut hoc altior Par-
 nassus, aut viroque eminentior
 Olympus ille? Atqui in
 Olympum mihi intuenti,

Χά. πρόσθε, ἡμερῶν ἢ ὄψε
 δλωτά. Ερ. Ομηρ. ὁ ποιη-
 τὴς φησι, τὸς Αἰωὸς ἤϊας,
 δύο καὶ αὐτὸς ὄντας, ἔτι πῶς
 δλας, ἰθιῦσαί ποτε τῶ Οὐ-
 σαρῖν βάθρων ἀναπέσαν-
 τας, ἐπιθέιναι ὡς Ολύμπῳ, ἄ-
 τα τὸ Πύλιον ἐπ' αὐτῆ, ἰκανὸν
 τῶ τῶ λιμίνα ἐξήρ' οἰομύ-
 νος, ἢ πρόσδασιν ἐπὶ τῶν ἑρα-
 νόρ, ἰκάνω ἢ ἔρ τὸ μαρκεῖον
 (ἀταθάλω ἢ ἡστω) δίκας
 ἐπιτάττω. νὰ δλ, ἢ ἢ ἐπὶ λα-
 κῶ τῶν θεῶν ταῦτα βελόου-
 μῶν) τί ἔχι οἰκοδομῶν ἢ αὐ-
 τοῖ λατὰ τὰ αὐτὰ, ἰσικυβιν-
 δῶντες ἐπάλληλα τὰ ὄρη, ὡς
 ἔχοιμῶν ἀφ' ὑψηλοτέρων ἀκεί-
 βετέραν τῶ σκοπῶν; Χά. καὶ
 δλωησόμυθα, ὡς Ερμῆ, δλω
 ὄντες ἀναθεῶν ἀράμφοι τὸ
 Πύλιον ἢ τῶ Οὐσαρ; Ερ. δλω
 τίδ' ἔχ' ἄν, ὡς Χάρων; ἢ ἄ-
 ξιοῖς ἡμᾶς ἀγρυπνέστερος εἶν
 τοῖν βρεφνῶσιον ἰκάνοιρ,
 καὶ ταῦτα θεὸς ἰπάρχοντας;
 Χάρ. οὐκ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγ-
 μα δλοῖ μοι ἀπιθανόν τινα
 τῶ

magisq; imbecillos infantulis illis iudicas? maximè quum si-
 mus dij. CHA. Nequaquã, sed res ipsa incredibilem quandam

CHA. Tuū ergo fuerit im-
 perare, ὁ Mercuri: equidem
 pro mea virili in omnibus
 parere conabor. MER. Ho-
 merus poeta dicit. Aloëfi-
 lios, cum ὅ ipsi duo essent,
 ad hæc pueri, statuisse olim
 vna cum radicibus Ossam
 euulsum Olympo superim-
 ponere, deinde ὅ huic Pe-
 lion: quod arbitrarentur
 hoc pacto sufficientem se-
 gradum ὅ ascensum in cæ-
 lum habituros. Verum hi
 adolescentuli cum impij es-
 sent, audacia suæ pœnas de-
 derunt. Nos autem, qui hæc
 in deorum iniuriam minis-
 mē molimur, cur non ὅ ipsi
 eandem viam edificamus,
 montem monti agglomeran-
 do, quò videlicet exactiorem
 ὅ commodiorem habeamus
 prospectum? CHA. Et duo-
 bus nobis, ὁ Mercuri, vires
 suffecerint ad loco mouen-
 dum vel Pelion, vel etiã Of-
 sam? MER. Quid ni, ὁ Cha-
 ron? an tu nos abiectiones

τὴν μεγαλοφροσύνην ἔχων. Ερ.
 αἰότατος. Ἰδιώτης γὰρ εἶ, ὃ
 Χάρων, ἢ ἕκιστα ποιητὴς. ὃ δὲ
 γινώσκας Ομηρ. ὅτι δύο ἴσιν
 εἰχὼν αὐτίκα ἡμῖν ἀμβρόσιον
 ἰποίησε τὸν ὕρανον, ὅτε ῥα.
 δῖος σωτηρίας τὰ ὄρη. καὶ
 θαυμάσιον ἔσσι ταῦτα τερά-
 ρια εἶναι Διοκῆ, ἢ Ἀθλάντα Δι-
 ναδίην εἰσότητι, ὅς τὸν πόλον
 αὐτόν, ἢς ἄν, φέρε, ἀνέχωρ
 ἡμᾶς ἀπαύτας. ἀκείας δὲ ἴσως
 ἢ ἔμῳ ἀδελφῷ πῶτα, ἢ Ἡρα-
 κλῆ. ὡς δὲ ἀλεξίσοιτό ποτε
 αὐτὸν ἡκρόνον Ἀτλαντα, ἢ ἀνα-
 παύσει πῶς ὄλιγον ἢ ἀχθὸν,
 ἢ ποθέεις ἑαυτὸν ὡς φορτίον. Χά.
 ἀπέω καὶ ταῦτα· εἰ δὲ ἀληθῆ
 εἴη, σὺ ἄν, ὦ Ερμῆ, ἢ οἱ ποιητῶν
 εἰδῶτε. Ερ. ἀληθῆς ἴσται, ὃ Χά-
 ρων ἢ τίς ὅτι γὰρ ἕνεκα σοφοῦ
 ἀνδρός ἐψώδοντο ἄν; ὡς
 ἀναμοχλῶν τὴν ὄσσαν
 πρώτον, ὡς περὶ ἡμῖν ὑφην-
 ἔταια τὸ ἔπος, καὶ ὃ ἀρχι-
 τέκτων Ομηρ. ὅτι, αὐτὰρ ἐπὶ
 ὄσσαν Πέλιον ἀνοσίουτον.
 ὄρεας, ὅπως ῥαδίας ἄμα, καὶ
 ποιεῖ.

ὅτι ipse architectus Homerus: at super Ossam, Pelion ar-
 boribus densam. Vides quàm citra negotiū pariter, ὅτι quàm
 poetice

magnifici operis ostentatio-
 né continere videtur. MER.
 Non iniuria: rusticus enim
 es, ὅτι in elegantia poetica
 minimè versatus. At ὅτι egre-
 gius Homerus, duobus stas-
 tim versibus accessum nobis
 paravit in cælum, adeò fa-
 cile congestis montibus.
 Porrò demiror hæc tibi
 prodigiosa videri, quum ta-
 men Atlanta non ignores,
 qui vel solus cælum ipsum
 fert, vniuersos nos susti-
 nens. Sed ὅτι de fratre meo
 Hercule fortè audisti, quo-
 modo ipse illi Atlanti in of-
 ficium successerit, ipseque se
 oneri, tantisper dum ille in-
 terquiesceret, supposuerit?
 CHA. Audio sanè huius-
 modi: an autem vera sint, tu
 ὅτι poeta videritis. MER.
 Verissima, ὅτι Charon alioquē
 qua gratia viri illi sapientes
 eminentur? Itaque quod
 felix faustumque sit, primūm
 Ossam eruamus: quemad-
 modum carmen præscribit,

ποιησικῶς ἐξέγρασάμεθα; φέ-
 ρε δὲ, ἀναβὰς ἰδὼ ἢ καὶ ταύ-
 τα ἰκανά, ἢ ἐπιποδομαῖ ἐπι-
 δίασα. παπῶ, κατὰ ἑτέρας μὲν
 ἐν τῇ ὑπαρξείᾳ τῶν ἀνδ. ἀπὸ μὲν
 τῶν ἰώων μόγις Ἰωνία καὶ
 Λυδία φαίνονται ἀπὸ δὲ τῆς
 ἐσπέρας, ἢ πλείον Ἰταλίας καὶ
 Σικελίας ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκύλων,
 τὰ ἐπὶ τὰ δὲ τῶν ἰσθμῶν, καὶ
 κῆθρον ἢ Κρήτη ἢ πᾶν σα-
 φῶς. μετακινητὰ ἡμῖν, ὅ
 πορθμῶ, καὶ ἢ Οἴτη, ὡς ἔοις
 κρη, ἔτα δὲ Παρνασσὸς ἐπὶ πᾶ-
 σιν. Χά εἶτω ποτῶ μὲν. ὅρα μό-
 νορ, μὴ πλείον ἐξέγρα-
 σάμεθα τὸ ἔργον, ἀρκυκί-
 νοντες πέρα τῶν πηγαῶν, ἔτα
 συγκαταρξέφθῃ τὸ αὐτῶν,
 πικρᾶς τὸ Ομηρῶ οἰκοδομη-
 τικῶς περαθῶ μὲν, ξυπηδύ-
 τες τῶν ἰσθμῶν. Ερ. θάρρα,
 ἀσφαλῶς ἔξῃ ἅπαντα. με-
 τατίθη πλὴν Οἴτην, ἐπικυ-
 νησάμεθα καὶ ὁ Παρνασσὸς.
 ἰδὲ, ἐπᾶνεμι αὐθις. εἰ ἔχα.
 πάντα ἔρα. ἀνάβαινε ἢ ἀν-
 καὶ σὺ. Χάρ. ὄριζορ, ὅ Ερμῆς
 res omnis in vado erit. tu Oetā trāspone, aduoluetur & Par-
 nassus. En iterū conscendā. Bene habet, cū cūctā iam conspicio:
 & tu nunc ascende. CHA. Manum mihi porrige, ὁ Mercuri,

poëticè effecerimus? Age
 hac mole conscensa dispiciā,
 num aut hac faciant satis,
 aut plura superstruere oportet.
 PAPA, quid hoc? HARE-
 mus adhuc in ipsa caeli radia
 ce. Etenim ab oriente Sole
 vix Ionia & Lydia conspi-
 ciuntur: ab occidente verò nō
 ampliūs Italia ac Sicilia.
 Porrò à septentrione, ea solū
 quae Isthro adiacent, appa-
 rent. Illinc autem Creta, ne-
 que haec admodum apertiē.
 Quare sicui videtur, &
 Oetam transponere oportet.
 postremò omnibus superimis
 ponendus Parnassus. CHA.
 Sic faciamus. At hoc solūm
 vide, ne plus æquo attenuan-
 do opus, ipsum tenuius fra-
 giliusq; reddamus, ita ut tan-
 dem vnā cū ipsa mole detur-
 bati, Homericā illā adificā-
 di rationem nimis amarā ex-
 periamur, nimirum caluarijs
 ex casu perfractis. MER-
 Bono animo es, ὁ Charon.
 neque

πλὴν χεῖρα, ὃ ἔβ' ἐπὶ μικράν με
 ταύτην πλὴν μεγάλῳ ἀναδι-
 βάσει. Ερ. ἄγε καὶ ἰδὲν ἰδέ-
 ναι, ὃ Χάραρ, ἀπαύλα, ὅτι ἐν
 ἡ ἄμφω, ἢ ἀσπαρῆ καὶ πελο-
 θιέμονα ἐν, ἀπ' ἔχου τῆς
 διξίας, καὶ φάσθαι μὴ ἰατὰ τῷ
 ὀλιγοῦ πατῆρ. ἔνθα ἀνελί-
 λυθας ἢ σὺ, καὶ ἰπέτερ δικός
 ρυμβός ὁ Παρνασός δει, μίαν
 ἐκάτερ ὁ ἄραρ ἰπιαδὸ-
 μῆροι, ἰαθεῖσθαι. σὺ δὲ μοι
 ἦδιν ἰν λύκῳ πειθίτωρ,
 ἰπισκόπα ἄπαντα. Χά. ὄρω
 γλῶσσῳ καὶ ἰμυλῳ τινὰ
 μεγάλην πειρρῆσσαν, καὶ ὄ-
 ρη, καὶ σοταμὸς ἔ Κοιντὸ ἢ
 Πνευφλιθου ὁ μέσους ἢ
 ἀνθρώπος πᾶν σμικρὸς, ἰαί
 τινας φωνίδς αὐτῶν. Ερ. πό-
 λας ἐκῆναί αἰον, ὃς φωνίδς
 ἦν νομίσας. Χά. οἶδα, ὃ
 Ερμῆ, ὡς ὄδῳ ἡμῶν πῶ-
 πρακται, ἀπὸ μάρτυ πλὴ
 • Παρνασὸν αὐτῆ Κασάλια,
 καὶ

neque enim parvam ac hu-
 milem molem me facis ascē-
 dere. NER. Si singula
 contueri gestis, ὁ Charon,
 discrimini te committas o-
 portet. h Non enim ita
 comparatum est, ut simul
 & extra periculum sis con-
 stitutus: & tamen, quæ cus-
 pis liceat spectare. Postres-
 mō hac mea dextra nitere,
 ac pedetentim scandendo,
 ne in lubrico pedem figas
 caue. Nunc omni ex parte
 res bene se habet, quum &
 tu superaris. Iam verò quo-
 niam bicipiti vertice pro-
 minet hic Parnassus, uter-
 que altero occupato consi-
 damus. Tu autem nunc ocu-
 lis in orbem mihi ductis,
 intuerere vniuersa. CHA.
 i Terram video amplam, ac
 paludem quandam ingentē,
 quæ vndique terram circum-
 fluit. Tum montes ac fluuios
 & Cocytō & Phlegieihonte ampliores. Ad hæc, homines
 admodum exiles, pariter & horum nidulos quosdam.
 NER. Vrbes illæ sunt, quos tu nidos arbitraris. CHA. Vi-
 des quàm nihil nobis tanto labore sit effectum? quin
 frustra sede mouimus Parnassum vnâ cum Castalio, tum

καὶ πῶς οὐτὸν καὶ τὰ ἄλλα ὄρη
 μετακινῶσαρ. Ερμ. ὅτι τί;
 Χά. ἴδωρ ἀκεῖνες ἐξωγε ἀπὸ
 τῶ ὑψηλῶ ὄρω. ἔβυλόμην δὲ
 εὐπόλεις καὶ ὄρη αὐτὰ μὴ
 νορ, ὡσπερ ἐρ γραφῶς ὄρωρ,
 εὐὰ τὸς ἀνθρώπους αὐτὸς, καὶ
 ἂ πρῶτῶσι, καὶ οἷα λέγουσι,
 ὡσπερ ὅτι με τὸ πρῶτον ἐρ
 τυλῶρ ἔδωκε γινῶντα, καὶ
 ἦρσ με ὅ, τι γινῶντα, ἀκούσας
 γάρ τινος, ἠὸθλι ἐς ἄνθρωπο
 λῶ. Ερ. τί δὲ τὸν λῶ; Χά.
 ἐπὶ δῆλον, οἶμαι, λευθαῖς
 ἴπῳ τινος τῶρ φίλον, ἐς
 πῶ ὑστέρῳ μάλιστα ἦξω,
 ἔφη. καὶ μεταξὺ λέγουσιν,
 ἀπὸ τῶ τήγους κερῶν ἐπι
 πρῶσα, ἐκ οἷδ' ὅτι κινῶσαν
 τος, ἀπὸ κτανῶν αὐτόρ. ἐξέ
 ησα ὄρ, ἐκ ἐπιτελεσάντων
 πῶ ὑποχέισιν. ἴοικα δὲ καὶ
 νῦν ἵποκαταβύσσομαι, ὡς
 μάλλον βλεποίμι καὶ ἀκούοι
 μι. Ερμ. ἔχ' ἀπείμας, καὶ τῶ
 ὅρ ἰγὰ ἰάσωμαί σοι καὶ ὄρ
 ἀρκεῖσθαι

Risi ergo hominem, ut qui promissa minime præ
 staret. Sed & nunc quò magis audiam, magisq; videam,
 descendendum mihi cenfeo. M E R C. Quietus es. nam
 & huic malo remedium inuenero, atque incantatio
 ne qua

& Oetam cæteroq; monteis
 omneis. M E R. Quid ita?
 CHA. Equidem è sublimi
 exactè despicio nihil: deside
 rium autem erat non vbes
 solùm, neque montes ipsos
 tanquam in tabula depictos
 intueri, verùm & homines
 ipsos, tum quæ faciant,
 quæq; loquantur, exaudis
 re: haud secus ac prius cùm
 tu obuius mihi factus riden
 tem conspiceres, ac quid
 nam riderem percunctare
 ris. Nam cùm ridiculū quid
 dam audirem, mirum in mo
 dum delectabar. M E R C.
 Quòdnam hoc erat. CHA.
 Cùm quidam ab amico
 rum quopiam ad canam,
 opinor, vocatus esset, in po
 sterum (inquit) diem ve
 niam, maximè, atque inter
 rim dum hæc diceret, tea
 gula quædam nescio quo
 deturbante à tecto in cam
 put huic irruens, ipsum ne
 cauit.

διρκίαν ἐν βραχὺ ἀρφα-
 νό, παρ' Ομήρου τινα καὶ πρὸς
 τὸ ἐπιφθόνον λαδόν. ἡπα-
 δὰρ ἔπο τὰ ἔπι, μίμνησο
 μηκέτι ἀμύλων ἴλαρ, ἀπὸ αὐ-
 φῶς πάντα ὄρα. Χά. λέγε
 μόνον. Ερ. Ἀλλὸ δ' αὖτις
 ἀπ' ὀφθαλμῶν ἴλαρ, ἢ πρὶν ἔ-
 πων, ὀρρεῖ γινώσκεις ἢ μὴ
 θόν, ἢ ἢ ἄνθα. Χά. τί δειν-
 Ερ. ἢ ἄν ὄρα. Χά. ἄνθρωπος
 γι. τυφλὸς ὁ λυχνίος ἰκάν-
 υθ, ὡς πρὸς ἐμὲ, ὡς τε σὺ τὸ
 ἐπὶ τὸ πρὸ διδασκί με, καὶ
 ἀρκεῖν ἰρωτῶν τι. ἀπὸ βέ-
 δει κατὰ τὸ Ὀμηρον ἡδὲ ἐ-
 ρωμαίσι, ὡς μάθης δὲ αὐ-
 τὸν ἀμείβοντα με τῶν ὀ-
 μίρων; Ερ. καὶ πῶθεν σὺ ἔχεις
 τί τῶν ἰκάνου ἀλέγει, ναύτης
 ἀπὸ καὶ πρόσκεινται ὄρων; Χά. ὀ-
 ρῆς; ὀνειδιστὸν τὸ ἐς ἰσ-
 τήν. ἐγὼ δ' ὅποτε διπρόθ-
 μοτον αὐτὸν ἀφθανόντα,
 ποιεῖν ἡραφῶσιν τὸ ἀκού-
 ῃς, ἐνθὺν ἔτι μίμνημα. καὶ

ne quadam ab Homero ac-
 cepta, videndi aciem acuis-
 simam tibi vel breui reddi-
 dero. Ac posteaquam carmi-
 na ipsa pronuntiāro, memor-
 sis non amplius hallucinari,
 verūm aperitē cuncta con-
 tueri. CHA. Dic solum.
 MER.

Dimoui nubem, visum
 quae texerat ante,

Ut tandem agnoscas qui
 sim hominesve, deive.

CHA. Quid est? MER. C.

An non iam vides? CHA.

Maxime, ¹ caecus sanē Lyn-
 ceus ille, si mecum coma-
 ponatur. Itaque deinceps
 hoc primum me velim do-
 ceas, mihi quae percunctans
 ti respondeas. Sed heus tu,
 vin' ἔ' ipsum me ^m Home-
 ricis versibus tecum agere,
 quod videlicet intelligas,
 neque ipsum me ab Home-
 ri elegantia abhorrere?

MER. C. Unde tu quae so il-

lius aliquid scire posses, nauta cum sis, ὅ cum remis rem ha-
 beas? CHA. Vides, opprobria sunt haec in artem. At ego
 cum illum vita iam functum trajcerem, multa ex ordine ca-
 uentē audiui, quorū nonnulla adhuc in memoria harent. Por-

τὸ ἔμα

Ἐ χειμῶν ὑμᾶς ὁ μικρὸς τό-
 τε καὶ ἐλαθῆν. ἐπὶ γὰρ ἤρξατο
 ἔσθην ὁ πᾶν ἄσιόν τινα ὠ-
 δλὸν τοῖς πλοῖσι, ὡς ὁ Ποσει-
 δῶν συνᾶγει τὰς νεφέλας,
 ἢ ἐτάραξε τὸ νότον, ὡς περ το
 φῶλον ἴνα, ἰμβρῶν τῶν πρι-
 τανῶν, καὶ πᾶσι τὰς θύμας
 ἐρόθωνε, καὶ ἅμα ποτὰ λυ-
 κῶν τῶν θαλάσσης, ἵπὸ τῆ
 πῶν, χειμῶν ἄφρω ἢ γνόφῳ
 ἐμπύσων, ὀλίγη δὲ πρὸς πρὸς
 φῆν ἰμῶν τῶν ναῶν, ὅτε περ ἢ
 ναυτίλας ἐκείνῳ, ἀπῆμυσε τ
 ῆα φθιδῶν τῶν τομὰς αὐτῆ
 Σκύλλη καὶ Χάρυβδι καὶ Κύ-
 κλωπι. Ερ. ὁ χαλιπὸν ἔρ λῶ,
 ἐκ τοσούτοις ἰμῶν ὀλίγα γὰρ
 ἐσφραγίσθη. Χά. ἐπὶ γάρ
 μοι. Τίς γὰρ ὁ δὲ πᾶσι τοῖς
 ἀνδρῶν, ἢ ὅς τε μέγας τε, Εξοχῶ
 ἀνθρώπων λεφάνῳ, καὶ ἐν-
 ρίας ὤμος. Ερ. Μίλων οὐ-
 τῶν, ὁ ἐκ Κρότωνῶν ἀθλητῆς.
 ἰπικροῦσι δὲ αὐτῶν οἱ Ελλην-
 νοι, ὅτι τῶν ἄρῶν ἀρέμῳ,
 φέρει δὲ τὸ σκεῖνον μέσσω.

rō tempestas non medio-
 cris tum nobis. incubuit.
 Etenim posteaquam canti-
 lenam quandam nauiganti-
 bus non admodum prospe-
 ram neque salutarem fuisse
 auspicatus, n̄ carminum vi
 impulsus Neptunus, & nubes
 conuocauit, atque tridente
 velui unco quodam hamo
 iniecto, cum fluctuum pro-
 cellas excitauit, tum alijs
 multis turbis uniuersum mi-
 scebat mare, aded̄ ut parum
 absuerit quin tempestas qua
 vna cum densa caligine
 immincbat, nauem nobis
 subuertisset. Tum ergo &
 ille nauseabundus, bo-
 nam carminum parte Scyl-
 lae & Charybdi euomuit :
 sed & Cyclopi. MER.
 Non ergo difficile fuit, ex
 tanto vomitu pauca alia
 qua referuare. CHA. At
 dic mihi,

Crassus & ille quis est,
 vir magnus, conspicuius.

Vertice sublimi, atq; humeris latissimus amplis?

MER. ° Milo Crotoniata hic est athleta. Applaudunt autē
 ei Græci, quod iaurū sublatum solus per mediū ferat stadium.

CHA.

Χα. καὶ πόσω δικαιοτέρου
 ἄρ' ἐμὶ, ὦ Ἑρμῆ, ἱπανοῖον,
 ὅς αὐτόν σοι τὸν Μίλωνά μιν
 ὀλίγον ξυπαῖον, ἐνθὺσμαι
 ἰς τὸ σκαφίδιον, ὅποταν
 ἦκη πῆς ἡμῶς, ἔποταν
 χατάς τῶν ἀνταγωνιστῶν
 καταπαλαιδῆς τὸ θανάτου,
 μηδὲν ξυμῆς ὅπως αὐτόν
 ἵπποκλιζῆς; ἕτα οἰμώβεται
 ἡμῖν δηλαδὴ, μνημῆσθε
 τῶν σφαγῶν τούτων, καὶ τὸ
 λρότου. νῦν δὲ μέγα φρονῆς,
 θαυμαζόμεσθε ἐπὶ τῆς ταύ-
 ρος φορᾶς. τί οὐδ' οὐδὲν
 ἄρα ἰληίση αὐτόν, καὶ τὴν
 νύξιν ἀάποτι; Ἐρ. πόθεν ἐ-
 κείνου θανάτου νῦν μνημο-
 νόσησεν ἄρ' ἐν ἀκμῇ τοσαύ-
 τῆς; Μά. θα τούτου, ἐν ἡς μα-
 κρὰν γέλωτα ἡμῖν παρίζον-
 τα, ὅποτ' ἄρ' ὄλεθ' ἐπὶ ἰληί-
 στα, ἐχ' ὅπως ταῦρον ἔτι ἀρα-
 θοῖα δυνάμην. οὐδὲ μοι ἐ-
 κείνου ἀπὸ, τίς τ' ἄρ' ὄλεθ' ἄλ-
 ηθ', ὁ σμυρὸς ἀνὴρ; ἐχ' ἔλ-
 ηλυ,

ἰὸ πῶστ exhibiturum, quando videlicet nobiscum nau-
 igans, ne culicem quidem amplius, nedum taurum ferre
 poterit. Sed illud tu mihi dicas velis, quis alius ille vir
 grauis, ac seueritate quadam verendus, nec tamen Gra-

CHAR. At quantum iustio-
 ric causa, o Mercuri, ipsum
 melaudibus ueherent, qui
 paulo post ipsum tibi Mi-
 lonem, quantum est, corre-
 ptum in nauiculam impo-
 nam? nempe ubi a morte in-
 uicissimo aduersario lucia
 superatus ad nos uenerit,
 quando nec ipse plane intel-
 liget qua cruris implicandi
 ratione sit deiectus: tum
 profecto nobis plorabit, re-
 cordatus et harum coro-
 narum, et huius applausus.
 Nunc autem quia propterea
 quod taurum gestarit, est
 admirationi, grandia sa-
 pit, ac mirifice sibi placet.
 Quid ergo de ipso arbitra-
 bimur? Num quod mortem
 etiam aliquando sibi immi-
 nere speret? MER. Quid
 ille mortis recordaretur in
 tanto flore? CHAR. Mis-
 sum hunc face, o Mercuri,
 risum nobis haud ita mul-

λλω, ὡς ἔοικεν ἀπὸ γῆν ἢ σο-
 λῆς. Ερμ. Κύρῳ, ὃ Χάραρον, ὃ
 Καμβύσης, ὃς τὴν ἀρχὴν ποσει-
 δων Μιδῶν ἐχόντων, νῦν Περ-
 σῶν ἡδ' ἰπποῖσιν εἶν, καὶ Ασ-
 σονείων ἐναρχῆσθ' οὐτ' ἐκρά-
 τησαι, καὶ Βαβυλῶνα παρσι-
 σαζῶ, ἢ νῦν ἰλασέοντι ἐπὶ Λυ-
 δίῳ ἐοικέν, ὡς καθ' ἑαυτὸν τὸν
 Κροῖσον, ἀρχοὶ ἀπάντων. Χά-
 ρ' οὐ Κροῖσ' ἢ πῶ ποτε ἠάκη-
 νός ἐστιν, Ερμ. ἰκῆσ ἀπόδη-
 ψομ' ἰς τὴν μεγάλην ἀκρόπο-
 λιμ, τὴν τὸν τριπλοῦν τῆχ' ὅ,
 Σάρδε' ἐκείναι. ἢ τὸν Κροῖ-
 σον αὐτὸν ὄρατ, ἡδ' ἰπὶ λι-
 νος χροῖσ' καθ' ἑαυτὸν, Σόλωνι
 τῷ Ἀθλωαίῳ διαλεγόμενον, βού-
 λη ἀκούσομαι αὐτῶν, ὃ, τι καὶ
 λέγουσι; Χάρ. πάν. ἢρ οὐδ'.
 Κροῖσ. ὃ ξένε Ἀθλωαίε, εἰ.
 δὸν γάρ μου τὸν πολυῦτον, ἢ
 τὸς θησαυροὺς, καὶ ὅσ' ἄσση-
 μ' ἢ χρυσός ἐστιν ἡμῖν, καὶ
 τὴν ἀπὸ λω ποσὺν ἔλασαν, ἐπέ-
 μοι, τίνα ἢ γῆ τῶν πάντων ἀνα-
 θρώπων ὀνθαμονέων ἔ-
 ναι; Χάρ. τί ἄρα ὃ Σόλων ἐρεῖ;

Ερμ.

Etilem preciosam: dic mihi, quenam omnium hominum fe-
 licissimum arbitraris? CHAR. Quid tandem dicet Solon?

eius, quantum ex peregrino
 habitu cōgci potest: MER.
 P Cyrus, ὃ Charon, Camby-
 sis filius, qui imperium quod
 olim Medi obtinebant, ad
 Persas transfulit, atque idem
 Assyrios nuper devicit, &
 Babylonem expugnauit. ad
 hoc exercitum in Lydiam
 traducere iam parat, hoc
 iam in animo destinans, de
 Cræso superato imperium
 habeat in omneis. CHA.
 Atq Cræsus ubi tandem ille
 le? MER. Illorsum oculos
 deflece in magnam illam ar-
 cem, quæ triplici muro est
 septa, Sardis illæ. Annōn
 Cræsum ipsum vides in au-
 reo sedentem folio, ac cum
 Solone illo Atheniense dis-
 serentem? Vis auscultemus,
 qua de re verba faciant?
 CHA. Volo, ὃ Mercuri.
 CROES O' hospes Athe-
 nensis, quia iam diuitias no-
 stras vidisti, thesauros scilicet,
 & quantū nobis auri sit
 rudis, tum & aliam supelle-

kk

MER.

Ερμ. ἄρρα, ὅσον ἀγνῶς, ὃ
 Χάρων. Σὸν. ὃ Κροῖσι, ἐπι-
 γοι πῶ οἱ ἠδ' αὐμονῶν. ἐγὼ δὲ
 ἀρωοῖδα, Κλεοβίον καὶ Βίρωνα
 ἠγόμεναι ὠδαιμονιστάτος ἠγέ-
 ων, τὸς ἰσθμῶν πᾶσι. Χά.
 ἢ Ἀργόθεν ἐγὼ οὐκ ἔσθ', τὸς
 ἄμα πρὸς ἀφ' ἀνόντας, ἐπὶ
 πλὴν μητέρα ἰσοδωτόν, ἔτι
 ἔρ' ἐπὶ τῆς ἀπλῆς, ἀχι πρὸς
 τὸ ἰσθμῶν. Κροῖσι. ἔσω, ἔχ' ἴσως
 ἔρ' τὰ πρῶτα ἰκάνοι ἢ ἰσοδω-
 μονίας. ὃ δὲ ἄντις ἔρ' ἂν
 εἴη, Σὸν. Τέμ. ὃ ἂν ἄλλωσις,
 ὃς ἐπὶ τῆς βίῃ, καὶ ἀνελανθῶν
 πῆρ ἢ παρ' ἰσθμῶν. Κροῖσι. ἐγὼ δὲ
 ἠδ' ἀρωοῖδα, ὃ ἂν ἰσοδω-
 τῶν εἴη, Σὸν. ὃ δὲ ἰσοδω-
 Κροῖσι, ἢ μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀ-
 φ' ἑκῆ ἢ βίῃ. ὃ πῶ ἄνατος ἀνε-
 βίς ἔλεγχος τῶν βίῃ, ἢ τὸ ἀ-
 χι πρὸς τὸ ἰσθμῶν ἰσοδωτόν
 ἰσοδωτοῖν, Χά. ἠδ' ἀρωοῖδα, ὃ δὲ
 λων, ὅτι ἠμῶν ἀνελανθῶν
 σαι, ἀπ' ἀτὸ πορθητόν αὐτὸ
 ἀξιοῖς ἠγέωμαι πλὴν πρὶ τῶν
 τοῦτων ἰσθμῶν. ἀπ' ἀτὸν ἰ-
 νέδης

ipsa existit, & vita ad finem vsque feliciter perducta. CHA.
 Optimò facis, ὃ Solon, quòd nostri non es obliuis, quoniam
 cymbam ipsam his de rebus iudicare censēs. Sed quinam illi

quos

MERC. Osiioso es animo,
 nihil, ὃ Charon, vel ingene-
 rosum, vel contemendum.

SOL. Felices quidem ad-
 modum pauci: verum ex his
 quos ego noui, Cleobm &
 Bironem sacerdotis filios, ar-
 bitor felicitissimos extiuisse.

CHAR. Argiue sacerdotis
 hic dicit: qui nuper post-
 quam matrem vehiculo in-
 sidentem ad sacrarium vs-
 que, ipsi iugum subeuntes,
 adduxissent, è viuis statim
 excefferunt. CROES. Es-
 sto, habeant illi felicitatis
 primas: at quis tenebit se-
 cundas? SOL. Tellus A-
 theniensis, qui praterquam
 quòd bene dixit, mortem et-
 tiam pro patria abire non
 recusauit. CROES. Ego
 verò, ὃ scelus, non tibi vi-
 deor felix esse? SOL. Non-
 dum, ὃ Cræse, statui, quòd
 necdum ad vitæ nietam per-
 ueneris. rectissimus enim eius
 rei index ac certissimus mors

κείνου ὁ Κροῖσος ἐπιπέδ,
 ἢ τί καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρου-
 σι; Ερμ. πλίνθους ὡς Πυθίῳ
 χρυσῆς ἀνατίθῃσι, μισθὸν τῶν
 χρησῶν. ὑφ' ὧν καὶ ἀρπύ-
 ται μικρὸν ὑπεροχ. εὐλό-
 μαρτις δὲ ἀνὴρ ἐκ τόπων.
 Χάρ. ἐκείνο γὰρ ὅτιν ὁ χρυ-
 σός, τὸ λαμπρὸν, ὃ ἀρπύτῃ
 τὸ ὑπεροχὸν μετ' ἐρυθρίμα.
 τῷ; νῦν γὰρ πρότερον ἄλλοι,
 ἀκούων ἀέ. Ερμ. ἐκείνο, ὃ
 Χάραρ, τὸ ἀοιδίμον ὄνομα,
 καὶ πεινῶν. Χάρ. καὶ
 μὴ οὐχ ὄρω ὃ, τι ἀγαθὸν
 αὐτῷ πρόσσειν, ἢ μὴ ἄρα τῷ
 το μόνον, ὅτι βαρύνονται οἱ
 φέροντες αὐτό. Ερμ. εἴ ποτε οἴ-
 σθα, ὅσοι πόδες μοι δὲ τῷ, καὶ
 ἐπιβλάσῃ ἢ λησύνει, ἢ ἐπιτορ-
 κία καὶ φόνοι καὶ λησύναι, καὶ
 πλῆθὸς μακρὸς, καὶ ἐμπορία καὶ
 δουλεία; Χάρ. εἴ ποτε, ὃ Ερ-
 μῆ, τὸ μὴ πλῆθὸς τῶν χαλκῶν δὲ
 φέρον; οἴσθα γὰρ τὸν χαλκόν,
 ὃ δολοῦν ὡς οἴσθα, παρὰ τὴν
 ταπεινότητα ἐκείνου ἐκλέων.

Ερμ.

CHAR. Propter hocne, ὃ Mercuri, quod parum ipsi a-
 vi prestat? Nam aes noui, ut qui à singulis vectoribus (quod
 es tu ipse non ignoras) obolum cum delectu accipiam.

kk 2 MER:

Ερμ. ναὶ ἄμ' ὁ χαλκὸς μὲν
 πολλός, ἀλλ' ὁ πᾶν σπουδαί-
 ζεται ἄμ' αὐτῶν. Ἐὐτομὴ δὲ
 λίγος ἐν ποσσὶ τοῦ βαθεύς οἱ
 μετακινούτων ἀνορύσσουσι,
 πλὴν ἄμ' ἐν τῆς γῆς καὶ οὐ-
 τῷ, ὡσπερ ὁ μόνος δὲ, καὶ
 τᾶμα. Χάρι. θαυμάσια τινα λέ-
 γεις τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβελ-
 τησίαν, οἱ τοῦτο ἔρωτα ἰ-
 ρῶσιρ ὠχθοῦ καὶ βάρως κτή-
 ματῷ. Ερμ. ἄμ' ἐξόλων γε
 ἰκῆσθ', ἃ Χάρων, ἰρᾶν αὐτῷ
 φάντα, ὡς ὄρεσ' ἑλταρὶν ἰκῆ-
 ρῶν Κροῖος, ἢ τῆς μεγαλο-
 χίας τοῦ βαρβάρου, καὶ μοι δο-
 κῆν, ἔρωτα τι βέλτερά αὐτῶν.
 ἰπακὺσάμην δὲν. Σολ. ἀπὶ μοι,
 ὦ Κροῖος, οἷα γὰρ τι δέδωκε
 τῶν πλίνθων τῶν τῶν Πύ-
 θιον; Κροῖ. νῆ Δι', ὁ γὰρ δῆν
 αὐτῷ ἰρ Δελφοῖς ἀνάθημα
 ἔδην τοῦτο. Σολ. ἐνοῦν μα-
 κάριον οἷα τὸν θεὸν ἀρφαλά-
 νειν, ἐκ ἡνῶσού ἰρ ὡς ἄλλοις
 καὶ πλίνθων χρυσῶς; Κροῖ. ὡς

ἰρ
 linem? CROES Per Iouem nullum enim ipsi est dona-
 rium Delphis suspensum tam magnificentum. SOL. Arbi-
 traris ergo te Deum beaurum reddere, si inter alia multos
 tuo beneficio et aureos lateres possideat? CROES. Quid
 mi?

MER. Est ita ut dicis, ὁ
 Charon: verum est: quia mag-
 na est eius copia, non est in
 precio: aurum verò, et huius
 quidem parum, hi qui ter-
 rare venas scrutantur, ex im-
 menso profundo effodiunt,
 auramen ex terra prouenit,
 quemadmodum et plum-
 bum, et reliqua metalla.

CHA. Insignem quandam
 hominum stultitiam nar-
 ras, qui tanto anore pro-
 sequuntur rem tum pallidam,
 tum etiam grauem. MER.
 At Solon ille aurum mini-
 me mirari videtur, et et
 plane vides. Nam cum Cra-
 sum ipsum, tum verò ma-
 xime hominis barbari ia-
 soniam deridet, adeò ut
 videatur etiam mihi hac i-
 psa de re Crasum velle per-
 cunctari. Quamobrem au-
 sculetemus. SOL. Die mi-
 hi, ὁ Cræse, putasne lateres
 rum horum indigere Apola

ἦ ἴ; Σόλ. *πολλὴ μοι λίσ-
 γας, ὦ Χροῖος, ὡς ἴαυ' ἔρω*
ἔραυθ, ἀφ' ἧς Λυδίας μετα-
στειλάσθαι τὸ χρυσίον διήσα
αὐτὸς, λυγίθυμῶσσι, Κροῖ.
ποῦ γὰρ τοσοῦτ' ἄν ἦσιν
χρυσός, ὅσ' ἔπαρ' ἡμῖν. Σόλ.
ἔπει μοι, σίδηρ' ἔθ', φύλα
ἔν Λυδίας; Κροῖος. ὅ πάντι.
Σόλ. ἴθι βελτίον' ἄρα ἰν-
δρῆσιν Κροῖος, πῶς ἀμεί-
νωρὸ σίδηρ' ἔχουσιν; Σόλ.
λυγίθυμῶσιν ἀνανα-
κτῶν, μάλοισ ἄρ. Κροῖος. ἔρως
τα, ὦ Σόλων. Σόλ. πότι προ-
ἀμείνωσιν οἱ σάβουθ' τινὰς, ἢ
οἱ σάβουθ' ἀγαθὰ. Σόλ. ἀρ'
εὐδ' ἔρ. Κύρ' ἔθ', ὡς λογοποιοῦ-
σιν τιτῶν, ἰαίη Λυδοῖς, χρυσός
μαχάρας σὺ ποίησ' ἔθ' σρα
ῶ, ἢ ὁ σίδηρ' ἔθ' ἀναγκῶν
τότι; Κροῖ. ὁ σίδηρ' ἔθ' ἀγα-
θὰ. Σόλ. καὶ ἔγωγε μὴ τῶτον πα-
ρασκευάσασθαι, οἰχοῖσ' ἄρ. ἴθι
χρυσός ἐς Πέρσας ἀχμάλα-
ῶσ. Κροῖ. ἀφ' ἡμῶν, ὦ ἀνθρώπε.

Σόλ.

facies, an ferro tum erit o-
pus? CREOS. Ferro sanè ferro. SOL. Et si huius co-
piam non appauearis, futurum ut egregium illud aurum
captiuum ad Persas abeat. CROES. Bona uerba, ὁ homo.

ni? SOL. Magnam mihi
paupertatem in caelo narras,
ὁ Cræse, si deos, cum fortè
desiderent, aurum ex Ly-
dia aduehere oportebit.

CROES. Vbi enim alibi
auri proueniret tantum, quan-
tum apud nos? SOL. Rur-
sus illud mihi dicito: ferrum
in Lydia nascitur? CROE.

Non temerè. SOL. Potio-
ris ergo rei indigni estis

CROES. Quinam? fer-
rum praestantius auro? SOL.

Sic itra stomachum respon-
dere uelis, facile quidem in-
tellegeris. CROES. Inter-
roga tu modò, ὁ Σόλ. SOL.

Viri praestantiores? an qui
seruant ac defendunt, an
qui seruantur & defendun-
tur? CROES. Qui seruāt

profelò. SOL. Quid er-
go? Si (quemadmodum qui-
dam narrant futurum) Ly-
dos Cyrus aduersus fuerit,

auròsne gladios militi tuo
facies, an ferro tum erit o-

pus? CREOS. Ferro sanè ferro. SOL. Et si huius co-

piam non appauearis, futurum ut egregium illud aurum

captiuum ad Persas abeat. CROES. Bona uerba, ὁ homo.

Σολ. μή γένοιτο μὲν οὐδ' ὅτι
 ταῦτα, φαίνοι δ' οὐδ' ἀμά-
 κω τὸν σίδερον ὁμοιογῶν.
 Κροῖς. ἐκοῦν καὶ τὸ θεῶν κρ-
 αῖνός σιδεράς πλίνθους ἀνα-
 τιθεῖναι με, τὸν δὲ χρυσὸν ὅ-
 πῃ αὐθις ἀνακαλῆν; Σολ-
 ᾶ δὲ σίδερον ἱκάνως γέ δέ σις
 ται. ἀπ' ἐν τε χαλκόν, ἐν
 τε χρυσὸν ἀναθῆς ἀποῖς μὲν
 ποτε λίτῃμα καὶ Ἐρμαιορῆ
 αὐ ἀνατιθεῖν, φοκῖσιρ ἢ
 Βοιωτῆς, ἢ Δελφοῖς αὐτοῖς
 ἢ τιτυρράνα λησῆ. τὸ δὲ
 θεῶν ὀλίγου μίλια τῶν σῶν
 χρυσοποιῶν, Κροῖ. αἰεὶ οὐ μὲν
 τὸ πλοῦτος προσπολιεύς, καὶ
 φθονῆς. Ἐρμ. οὐ φέρει ὁ Λυ-
 δός, ὃ Χάρον, πῶ παρρη-
 σίαν, καὶ πῶ ἀνάστασιν τῶν
 λόγων, ἀπ' ἢ ξύλον αὐτῶν δλο-
 κῆ τὸ πρᾶγμα, πρῆνς ἀνθρώπων
 πῶ δὲ ἀποπύσσω, τὸ δὲ πρ-
 ασιάνον ἰσοθέρως λέγων
 μιν μῖστον δ' ὀλίμικρον ὅ-
 στρον τοῦ Σόλωνος, ὅταν αὐ-
 τὸν δέη ἀλύτα, ἐπὶ πῶ πρ-
 ῶν ἰσὶ τὸ Κύριον ἀναθλίωσα.
 ἢ κροῖα

ἔδ' ὀστ' Ὀλοῖς recordabitur : nimirum quando eum à Cy-
 ρῳ captum, in constructum rogam oportebit conscendere.

SOH. Dij meliora velint,
 quam vi hæc hoc modo fiat.
 Verum tu hac via videris
 ferrum auro nobilius fate-
 ri. CROES. Ferreos ergo
 lateres Deo me consecrare
 iubes, aurum autem reuo-
 care? SOL. Neque ferro
 ille indigueris, sed siue as,
 siue aurum dicaris, alijs sa-
 nè futuram prædam ac pos-
 sessionem suspenderis, & id
 quidem aut Phocensibus,
 aut Bœotijs, aut Delphis i-
 psis, aut etiam prædoni ali-
 cui tyranno. deus autem au-
 rifices tuos planè nihil mo-
 ratur. CROES Semper
 tu quidem diuitias mihi in-
 uides, & oppugnas. MÆR.
 Non seris delicatus hic Ly-
 dus, ὃ Charon, verborum
 & libertatem, & verita-
 tem: quæ ei peregrina qua-
 dam res & noua videitur,
 hominem obscure loco na-
 tum, ac pauperem, ea
 quæ urgeant, intrepide di-
 cere. Atqui haud ita mul-

ἡκαστα ἕκαστος τῆς Κλωθῆς περιβλή-
 ῃ ἀνακινωσκούσης, τὰ ἐκείνη
 ἐπικινωσκούσα, ἐν οἷς καὶ
 ταῦτ' ἐγγράφω, Κροῖσμον
 μὲν ἀπῶνα ὑπὸ Κύρου, Κῦ-
 ρον δὲ αὐτὸν ὑπὸ Ἰκανοῦ τῆς
 Μασσαγῆτιδος ἀφθανῆν. ὁ
 ῥῶς πῶ Σκυθίδα, πῶ ἐπὶ
 ὧ ἵππου ὧ λανκοῦ ἐξελαι-
 νουσαρ; Χάρ. νύ Δία. Ερμ.
 Τόμυεις ἐκείνη ἐστὶ, καὶ πῶ
 λιφραλί γὰ ἀφτριμύσσα ὧ
 Κύρου ἄντη, ἐς ἀσκήρ ἐμ-
 βαλῆ πλήρη αἵματ' ὁ ῥῶς
 δὲ καὶ τὸν ἕδρ αὐτῶ, τὸν
 νιανίσκον; Καμβύσης ἐκεί-
 νός ἐστιν. οὗτ' ὧ βασιλεύσα
 μετὰ τὸν πατέρα, καὶ μυ-
 εία σφαλῆς ἐν τε Λιβύῃ καὶ
 Αἰθιοπίᾳ, τὸ τελευτῶν μα-
 νῆς ἀφθανῆται, ἀφτρινας
 τὸν Απιρ. Χάρ. ὧ πομποῦ
 γέλωτ' ὧ. ἀλλὰ νῦν τίς ἄν
 αὐτοὺς προσβλέψατ' οὕτως
 ἀφφρονοῦντας τῶν ἄλλων;
 ἀ τίς ἄν πεισύσασθαι, ὡς μετ'
 ὄλιγον οὗτ' ὧ μὲν ἀχμαλῶ-
 τ' ὧ ἐστὶν. οὗτ' ὧ πῶ λιφρα-
 λῶ ἐστὶ ἐν ἀσκή αἵματ' ὧ;

ἰκάν' ὧ

piuum, hūc autem capui in vire sanguine pleno habiturum.

Nam quæ cuique Parca-
 rum fuso sint decreta, ipsam
 Clotho nuper legentem au-
 diui, in quibus & hæc erant
 scripta: ^u Cræsum quidem
 à Cyro captivum duci, i-
 psam autem Cyrum à Mas-
 sageti de illa necari. Vi-
 den' Scythicam illam sæ-
 minam candido vehentem
 equot. CHAR. Per Iouem.
 MERC. Tomyris est, quæ
 sua ipsius manu Cyri caput
 detruncatum in vitrem cruo-
 re referitum intrudet. Sed
 & filium Cyri vides adole-
 scentem? * Cambyses ille
 est. Is patre defuncto in im-
 perium succedet. Ac ubi mil-
 le modis errarit & in Lys-
 dia, & in Aethiopia, tan-
 dem insaniam correptus, oc-
 ciso à se Api, migrabit è
 vita. CHAR. O risum in-
 exhaustum. Sed numquis
 vel aspicere sustineat ipsos,
 adeò sibi præ cæteris pla-
 centes? aut etiam cui cre-
 dibile videri poterit, illum
 scilicet paulò post fore ca-

ἔκιν' ὅστις δὲν, ὃ Ἐρμῆ, ὃ
 τῶν πορφύρων ἱερὸς ἰδα ἱμ-
 πτορομηγός, ὃ τὸ Διάδημα,
 ὃ τὸν Δακτύλιον ὃ μάγαν
 ἀναδίδωσι, τὸν ἰχθυῶ ἀνα-
 τεμῶν νύσθ' ἐν Ἐμφιρόντη;
 βασιλεὺς δὲ τις ὄχηται ἄνα.
 Ἐρμ. ἔθ' ἡ παρθεῖς, ὃ Χά-
 ρων, ἀπὸ Πολυκράτην ὄρας
 τὸν Σαμίαν τύραννον, πα-
 νοδύμονα οἰόμενον εἶν'. ἀ-
 τὰρ καὶ οὐτ' αὐτὸς ἐπὶ τοῦ
 παριεῶτ' οἰκίτη Μαγα-
 θρίης προσθεῖς Ουρίτη τὸ Ἐ-
 πράπη, ἀναστολοπιωδύτῳ,
 ἀθλι' ἰκασῶν ἢ ὀδυμο-
 γίας ἐν ἀκαρῆ ἢ χροῖν, ἢ ταῦ-
 τα ἢ ἢ Κλωθῆς ἐπίκροθ'. Χά.
 ἴδου, ὃ Κλωθοῖ, ἡνικῶς καὶ
 αὐτὸς. ὃ βελτίστη, καὶ τὰς λι-
 φαλὰς ἀπότιμῃ, ἢ ἀναστο-
 λόπις, ὡς εἰ δῶσιν ἀνθρώ-
 ποι οὐτόν. ἐν τοσούτῳ δὲ ἰπα-
 ρίδωμ, ὡς ἂν ἀφ' ὀχλοτόρε
 ἀλγυνότερον ἠοταπισμέν-
 νοι. ἐγὼ δὲ ἢ γελᾶσομαι τότε γυν-
 εῖσας αὐτ' ἕκασον γυμνὸν ἐν
 ὧ σκαφίδῳ, μᾶτε πορφύ-
 ρα,

Et quoniam ad me attinet, quemcumque horum nudum in nau-
 gio agnouero, eum maximè ridebo, quando neque purpuram
 neque

At quoniam is est, ὃ Mercuri-
 cui pallam purpuream fibu-
 la necit. quem corona ador-
 nat, cuique cocculus piscis ven-
 tre dissecto annulum exhibet.
 in gente mari septia re-
 gis se nomine iactat. MER-
 Belle, ὃ Charon, quod inte-
 rim occinis: ceterum Pol-
 lycratem Samiorum tyran-
 num vides, qui ipse se modis
 omnibus felicem putat: ve-
 rum hic tandem ab asii-
 stente famulo Mæandrio O-
 raxæ satrapæ prodicus, in
 crucem suffigetur. Miser sa-
 nès, qui vel temporis momen-
 to ex vniuersa felicitate ex-
 ciderit. Nam hæc nuper
 ex Clotho audiui. CHAR.
 Prælarè, ὃ Clotho, ita in-
 pso in crucē suffige, et eo-
 rum capita generosè detrun-
 ca, quò se homines tandem
 agnosceant, sed tuo bene-
 ficio in sublime adeò ferantur,
 nimirum ut postea quan-
 tò aliori ruina, tantò gra-
 uiori dolore decidant. Porro

δα, μήτε τίναρην ἢ κινῶν χυ
 σῶ κομίζοντας. Ερ. καὶ τὰ
 μὲν τέταρ ἄδ' ἔξδ. πῶ δὲ
 πληθῶν, ὦ Χάρων ὄρας, τοὺς
 πλείους αὐτῶν, τοὺς πολυ-
 μοιῶτας, τὸς δικάζομένους,
 τοὺς γυροῦντας, τοὺς δια-
 νέστοις, τὸς προσαιτῶντας
 χά. ὄρω ποικίλῳ τινα τύρε
 βλω, καὶ μὲν παραχῆς τὸν
 βίον, καὶ τὰς πόλεις γι αὐτῶν
 ἰοικίας ὡς σκιάσιν, ἐν οἷς
 ἕπας μὲν ἰδίῳ τι κέντρον ἔ-
 χει, καὶ τὸν πλησίον λευτῆ. ἄ-
 ληγοὶ δὲ πιντοῦ, ὡς περ σφῆκος,
 ἄγροσι καὶ φέρονσι τὸν πο-
 θῆστρον. ὁ δὲ περὶ τὸν πο-
 τῶν ὄρα, τίνος εἶσιν; Ερ.
 ἰλιπίδης, ὦ Χάρων, καὶ δέε
 ματα, καὶ ἀνοίαι, καὶ ἰδοναί,
 καὶ Θιλαρνεῖαι, καὶ ὄρα,
 καὶ μίση, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 τούτων δὲ ἢ ἀγνοία μὲν λά-
 τῶ ξυαναμίμικται αὐτοῖς,
 καὶ ξυμπολιτῶνταί γε νῦν
 Δια, καὶ τὸ μῖσθ, καὶ ἢ ὄρα,
 καὶ

ἀμεντία, καὶ voluptas, auaritia, ira, odium, atque id
 genus alia. Ex his autem ignorantia infima turbæ est
 permista. Atque in eadem cum ipsis rep. degit ira, odium,

neq; regium capitis tegmen,
 deniq; neq; solum secum ad-
 ferat aureum. MER. Et
 horum quidem fortuna sic
 se habebit. Sed & vastam
 quandam multitudinem vi-
 des, atque ex hac alios nauis
 ganteis, alios bella gerenteis,
 alios in foro litiganteis, alios
 terram aratro profcendens
 teis, alios fœneranteis, po-
 stremo alios mendicanteis?

CHA. Turbam quandam
 video variam ac promiscuâ,
 & vitam perturbationū ple-
 nam. Ad hæc ciuitates con-
 spicio apud exammibus si-
 miles, in quibus proprium
 quendam peculiaremque sin-
 guli habent aculeum, quo si-
 bi vicinos pungunt. Quidam
 autem ex ipsis velut crabro-
 nes, aguntque feruntque im-
 becillioem, ac viribus infe-
 rioem. At agmen illud quod
 ex improuiso ipsos circums-
 uoluit quinâ sunt? MER.

Spes, ὁ Charon, & metus,
 k k 5 amulas

καὶ ἰσχυροῦς, καὶ ἀμαθία,
καὶ ἄρεια, καὶ πελαργυρία.
ὁ φόβος δέ, καὶ ἐπιπέδον
ἡμετέρον πειρόμενοι, ὁ μὲν
ἔμπροσθεν ἐπιπέδον ἐνίοτε,
καὶ ἀποπλήσσει ποιεῖ. αἰδέ-
σθαι δὲ πρὸς κεραιὸς αἰδέ-
σθαι, ὅπου ἂν μάστιγα
οἴηται τις ἐπιπέδον ἀν-
τῶν, ἀναπλάμενοι οἴχονται,
κεχλιώτας αὐτοὺς ἀπριποῦ-
σαι, ὅπου καὶ τὸν Τάνταλον
λατὼ πᾶσχοιτα ὄρας ὑπὸ τοῦ
ἕλατος. ἢ δὲ ἀγρίους, κα-
τόψι καὶ Μοίρας ἄνω ἐπι-
κλωθούσας ἐκάσθω τὸν ἀπασ-
κίον, ἀφ' οὗ ἠρῆσθαι ξυμ-
βίβηκεν ἅπαντας ἐκ νεπέων
νημάτων. ὄρας, καθάπερ
ἀράχνια τινα καταβαίνον-
τα ἐφ' ἑκάσθω ἀπὸ τῶν ἀρά-
κτων; Χάρι. ὄρα πάντων νε-
πέων ἐκάσθω νῆμα ἐπιπεπλεγ-
μένον καὶ τὰ ποσὶ, τὸ μὲν
ἐκείνο, ἐκείνο δὲ ἄλλο. Ερ. ἔ-
κότες, ὁ πορθμῦν. ἔμαρτυ-
ρῶ ἐκείνο μὲν ὑπὸ τούτου
φονυθίω, τούτου δὲ ἔπ' ἄλ-
λο.

illi ab hoc, huic autem ab alio.

amulatio: tum & imperitia,
hesitantia, auaritia. A Por-
ro metus & spes ipsos super-
uoliantes, ille quidem hor-
rorem incutit, aliquando ve-
rò tantum trepidare facit:
hæ autem supra caput in al-
tum vergentes, ubi quispiam
apprehendere conetur, in
sublime volantes aufugium,
illis inhiantib. relictis: quod
ipsum & Tantalum apud
inferos ab aqua pati vides.
Quod si aciem intenderis,
conspicies in alto & Par-
cas ipsas expenso singulis
adnere tenuia quædam fo-
la, quibus vniuersum mor-
taliū genus subnixum de-
pendet. Vident' quasi quos-
dam araneorum nexus ab
ipsis fuis in singulis demis-
sos? CHA. Equidem si
lum ut plurimum admodum
tenue ac fragile cuiq; è sub-
limi innexam video, hoc
quidem illi, illud verò alij.
MERCVR. Rectè vi-
des, ὁ πορτιτορ. B Nam ab
ipso fato imminet interitius,
Atque hunc hæredem fore e-
ius,

αυ· κη κληρονομῆσαι γι· ττον
 μψ· κένυς, ὅτο· ἀρ· ἢ μικρότε-
 ρον τὸ νῦμα, κη· πορ· δ· αὐ· τῶ-
 τ· τῶν δ· γάρ· τι· ἢ· επιπιλο-
 κη· ἀηλοῖ, ὄρ· αἰ· δ· ἕρ· ἀρ· ἢ· ε-
 πῶν κρημαίνουvs ἀπαντας,
 κη· οὐτ· μψ· ἀνασπαθῆς
 ἀνω, μετέωρος· ὄσι, κη· μετὰ· μι-
 κρόν· κατὰ· πῶν, ἀρ· ῥ· α· γ· ς·
 τ· τῶ· λίνου, ἢ· πεδῶν· μηκέτι
 ἀν· ἴ· κη· πρὸς τὸ· βάρ·, μέν·
 γαρ· ἢ· ψόφου· ἰ· γ· ἀ· σῆ· ται, ὄ·
 γ· δ· ὄλιγον· ἀρ· γ· ἢ· ἀ· ὠ· ρ· ἰ·
 μιν·, ἢ· κη· ὠ· σ· η·, ἀ· ψ· ο· φ· η·
 ἴ· κη· ἰ· ἴ· α·, μόγις· κη· ἴ· οἰ· ἰ· ἴ·
 ἴ· οἰ· ς· ἰ· ζ· ἀ· κ· ὠ· ὠ· ἴ· τ·
 μα· ἴ· Χα· παγγίλοια τὰ·
 ἴ· α·, ὄ· Ερ· μῦ· Ερ· κη· μὲν· ὄ· δ·
 ἀπῆρ· ἴ· οἰ· ἰ· ἀρ· κατὰ· τῶν· ἀ· ξι·
 αν, ὄ· πω· ἰ· ἰ· κατὰ· γῆ· α· σ· α·, ὄ·
 Χάρων· κη· μάστιξ· αἰ· ἀ· γ· α· ς·
 σπῶν· αὐ· ἴ· ὠ· ς·, κη· τὸ· μεταξὺ
 ἴ· ἴ· λ· πῶν· οἴ· χ· ὠ· δ· α·, ἀ· να· ρ· ἴ·
 σ· ο· v· s· γι· γ· ο· μῆ· ν· ο· v· s· ἴ· ἴ·
 ἴ· β· ε· λ· τ· ἴ·
 ε· s· θ· α· ν· ἴ· α· τ· α·, ἀ· γ· γ· ἴ· οἰ· δ· αὐ· τ· ὄ· κη·
 ἴ· π· ἴ· ρ· ἴ· ται· μῆ· λ· α· τ· α· ὠ· ὠ· οἰ·, ὄ· s· ὄ·
 ρ· αἰ· ἴ· πῆ· λ· οἰ· κη· π· ὠ· ρ· ε· ἴ· οἰ·, κη·
 φ· θ· ὠ· α·, κη· π· ἴ· ρ· ἴ· π· ὠ· μ· ο· ν· ἴ· α·,

ius, cuiuscunque filium fra-
 gilius fuerit : rursus autem
 illum huius. tale enim quid-
 dam connexio illa porien-
 dit. Vides ergo cunctos à
 tenui filio suspensos. Atque
 hic quidem ex ipsis in altum
 subraclus, sublimis est : ve-
 rum paulò post, ubi ponderi
 tanto sustinendo non am-
 pliùs par fuerit, filo disrupto
 decidens, ingentem excita-
 bit strepitum. C Alius au-
 tem, qui paululùm tantùm
 D à terra fuerit subductus,
 tamen si cadat, citra tamen
 strepitum iacebit, adèò ut
 rumam vix ipsi exaudiant
 vicini. CHA. Nimis quàm
 ridicula sunt hæc, è Mercuri.
 MER. Atqui ne verbis
 quidem ullis pro dignitate
 consequi possis, quàm sine ri-
 dicula maximè ardua ipso-
 rum studia, quòd nonnun-
 quam interea dum multa spe
 aluntur, intereunt, ab optima
 scilicet morte arrepti : cuius
 nuncij & ministri, ut cervis,

admodum sunt multi, puta febres tum feruidæ, tum frigidæ
 (Latinis veteribus querceræ dictæ) tabes, pulmonia &

καὶ ξίφην καὶ ληστειὰ καὶ λώ-
 νηα, καὶ δικαστὰ, καὶ τύραν-
 νοὶ. καὶ τῶτων ὄψιν ὄπως αὐ-
 τὸς ἀσέβηται, ἵς ἄρ' ἔν' ἑστὶν
 τοσούτου δὲ σφαλῶσι, πο-
 λὺ τὸ ὄφελός, ἢ ἂν αὐτῶν ὄμοι-
 μοι. ἢ δὲ ἀνὴρ ἐξ ἀρχῆς ἐν-
 νόσῳ οἰσθιζὶ τέ εἰσιν αὐτοῖς,
 καὶ ὀλίγον τῶτον χρόνον ἐπι-
 δυνάσαντες ὡς βίῳ, ἀπίασιν,
 ὡσπερ ἐξ ὀνείρατος, πάντα
 ἔμπροσθεν ἀφύρτες, ἕξωρτες ἄν-
 σωφροσύνην, καὶ ἠέλιον ἡ-
 νιωτὸ ἀφθανόντες. νῦν δὲ
 ἐς ἀὰ ἐπίστασιν χηθαιῶτις
 παροῦσιν, ἐπαλάμ' ἐπιστὰς ὁ
 ἔμπροσθεν λαλῆ, καὶ ἀπάγῃ,
 πειθήσας ὡς σωρετῶ ἢ τῆ
 φθόνῳ, ἀνανακτοῦσι πρὸς πλῆ-
 ἄγωγὴν, οὐποτε προσδοκῶ-
 σαντες ἀρπαδύσειν αὐ-
 τῶν. ἢ τί γὰρ οὐκ ἄν σοι ἰσθ-
 σῆν ἔκ' ἔν' ὅ, ὃ πλῆ οἰκίαν ὄν-
 θῆ οἰκοδομῶμεν, ἢ τὸς ἐρ-
 γάτας ἐπιπέριχων, ἢ μάβοι,
 ὅτι ἢ μὴ ἕξ' ἔδ' ἔλ' ὡς, ὁ

stomachantur, & ducēti re-
 nituntur, propterea sanē quōd abstrahendos se à bonis præsē-
 nibus ne expectārint quidē Sedenim quid non faceret ille, qui
 domum magno studio ædificando, operarios urget, si prospē-
 xerit eam quidem finem habituram: ipsum autem se, cū
 iam

tum gladij, latrocinia, aconi-
 ta, iudices quoque, ac tyran-
 ni. Et horum nihil omnino
 mentem eorum subit, tanti-
 sper sanē, dum conatus eorū
 feliciter processerint. At si
 quando sua se spe falsos sen-
 serint, E tū illud ohe frequēs
 in ore, pariter & cheu cheu,
 & hei mihi, hei mihi. Quōd
 si iam inde ab initio secū per-
 penderēt, mortales se esse, ac
 posteaquam paululum hoc
 temporis in vita fuerint pe-
 regrinati, hinc relictis rebus
 terrenis omnibus velut è sos-
 mino migraturos. profectō
 & prudentiūs circumspe-
 ctiusque vitam ducerent, &
 cū emoriendum esset, mi-
 nus angerentur. Nunc autem
 quia præsenti rerum statu v-
 suos se perpetuō sperant,
 cū minister aut vocārit,
 aut abducere fuerit conatus
 irreatos vel febre, vel tabe:

ἢ ἄρτι ἐπιθείς ἢ ὄροσον ἀ-
 πίοι, ἃ κληρονόμῳ λατάν-
 τῶν ἀπολαύων, αὐτὸς μὴ δὲ
 λατάνους ἀθλιος ἐν αὐτῇ; ἢ
 κἄν ὅ μὲν γὰρ ὁ χάριον, ὅτι
 ἄρρητα πᾶσι δαίτησιν αὐτῶ ἢ
 γινώσκῃ φίλος ἐστὶ τῶ ἐσιῶν,
 καὶ τὸ νομα τῶ πατρὸς τιθίμυ-
 νος, ἢ ἠπίστατο, ὡς ἐπιτίτης γι-
 νόμῳ ὅ ὡς τιθίμυξται,
 ἀρα ἄν σοι δοκῇ χάριον ἐπὶ
 αὐτῶ γινόμενος; ἀπὸ τὸ αὐ-
 τιστον, ὅτι ἢ μὲν ἐν τυχόντα ἐπι-
 ἃ πᾶσι κἄνον ὄρα, τὸν τῶ
 ἀθλητῶ πατέρα, τῶ Οὐλύμπια
 νηκκώτως τὸν γάτονα δὲ
 τὸν ἐκκομίζοντα τὸ πᾶσιον
 ἐχθρῶ, οὐδὲ οἶδεν ἀφ' οἷας
 αὐτῶ κρόκος ἐκρέματο. τοὺς
 μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ὄρων ἐστὶ
 φερόμενος ὄρας, ὅσοι ἐσὶ, καὶ
 τὸς ξυχαίροντας τὰ χεῖματα,
 ἄτα πρὶν ἀπολαύσαι ἀν-
 τῶν λαλῶμενος ὑφ' ὧν ἔπον,
 ἐπιόντων ἀγγέλων τε καὶ ὄπισ-
 ρετ. Χά. ὄρα πᾶσι ταῦτα,
 καὶ πρὸς ἐμαυτὸν ἐγὼ ἐννοῶ, τί
 τὸ ἰδὼν αὐτῶ παρὰ τὸν βίον,
 ἢ τί

ministris auocantur. CHA.

iam dudum fastigium impo-
 fuerit, decessurum, domo ita
 re. ista heredi, ut is fruatur,
 ipse autem miser ne semel
 quidem in ea carnet. Iam
 qui stirpe virili auctus, con-
 iuui excipit amicos, patris
 nomen, nempe suum, puero
 imponit: si praesciret pue-
 rum septem annos natum e-
 moriturum, numquid ob pro-
 lem sibi videretur gaudio fer-
 vi tam immodico? Verum
 in causa est, quod in eum quis-
 dem intuetur, cui in filio res
 prosperè cadunt, cui patrem
 esse contingit vel athletæ, vel
 eius qui vicerit olympia. Vi-
 cinum autem, qui natum cre-
 mandum effert, non inspicit,
 neque nouit quo funiculo
 quamque tenui sibi sit suspen-
 sus. Quin et eorum qui de
 finibus digladiantur, quan-
 ta sit turba vides: et quam
 multi coaceruent pecunias,
 qui tamen antequam ipsis
 frui liceat, ab imminentibus
 quos dixi tum nuncijs tum
 cum ipse cogito quidnam sit eis in vita iucundum:

aut

ἢ τί κἀνοῖσιν, οὐ σερβόμενοι
 ἀγαπαῖδ' αἰσιν. Ερ. ἤρ' ἔρ' τὰς
 βασιλίας ἴδ' ἡ τις αὐτ', οἷσιν
 οὐδ' αἰμονίσατοι ἄνω δουλοῦς
 σιν, ἔξω τ' ἀδύδα, ἢ ὡς φησ,
 ἀμφιβόλοσ' ἰτύχης, πλέω τῶν
 ἡδίων τὰ ἀνιάρ' ἐνείσκη πρῶ-
 σούτα αὐτοῖς, φόβος καὶ ταρα-
 χὰς, καὶ μίση καὶ ἰπιθολὰς, καὶ
 ὄργ' ἄς καὶ βολανείας· τούτοις
 ἤρ' ἀπαντῶν ξυβάσιμ' ἰδ' ἄφ-
 θι καὶ νόσος, ἢ πάθη, ἔξ' ἰσοτι-
 μίας ἀλλὰ δ' ἄρχουσα αὐτῶν.
 ὅπως τὰ τῶν πονηρῶν, λογί-
 σθαι κερδὸς οἷα τὰ τ' ἰδιω-
 τῶν ἄν' εἴη. Κά. ἐθέλω γουῶ
 σοι, ὦ Ερμῆ, ἢ πᾶν ὅ τι νι ἰοι-
 κῆσαι μοι ἔδοξαμ' οἱ ἀνθρώ-
 ποι, καὶ ὁ βίος ἅπας αὐτ'. ἦ δ' ἡ
 ποτὲ πομφόλυγας ἐν ὕδατι
 ἐθέλω, ἀπ' κρενῶν τι κατὰ
 ῥάλλοντι ἀνισαμῆσας, τὰς φυ-
 σακίδας λίγω, ἀφ' ὧν ξυβά-
 ζήρε' ὁ ἀφρόσι κἀνων δίνω
 τὰ μὲν τινεσ' μικρὰ εἶσι, ἢ αὐ-
 τικὰ ἐκράγῃσαι, ἐπίσθησαμ'.
 αἰδ'

aut quid tandem sit illud quod
 spoliati tantopere stoma-
 chentur. MERC. Quin-
 etiam si ipsorum reges, quos
 vel omnium felicissimos ef-
 se apparet, introspicat qui-
 spiam diligenter: nimirum
 præterquam quod instabi-
 li & ancipiti fortune ludo
 ianctantur, inuenerit eis in-
 herere tristia longè plura
 iucundis: tot umoribus,
 tot turbis, tot odijs, tot insi-
 dijs, tot iris, tot adulatio-
 nibus miseri illi inuoluuntur.
 Prætermitto & luctus,
 & morbos, tum & affectus.
 qui ex æquo tum vulgo &
 his dominantur vsque adeò,
 ut non minoris fuerit &
 temporis & negocij, horum
 hic recensere mala, quàm
 & priuatorum. CHA. Ti-
 bi ergo, ὦ Mercuri, dicere
 nolo, cui nam mortales Fas-
 similes mihi videantur, at-
 que horum vita omnis.

Vidistin' aliquando bullas illas in aqua, torrente aliquo
 cum strepitu scaturiente existentes? Tumores illos infla-
 tos dico quibus cogitur spuma. H Barum sanè quedam
 sunt parua & exiles, quæ iam statim dissolutæ euanescent.

Alie

ἄλλ' ἐπὶ πλείων διαρκῶσι, καὶ
 προσχαροῦσάν αὐτοῦ τῶν
 ἄλλων αὐτὰ ὑπερσώματι
 ναί, ἐμείζον' ὄγκον ἄρουν-
 ται, ἕτα μὲν τοι κακῆναι
 πάντας ἐξέρχασάν ποτι.
 οὐδ' ἔτι οἶόν τι ἄπασ' ἔσσει-
 οθα. τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπων
 βίβ'. ἅπαντες ἐπὶ πνώμα
 τ' ἔμπερσθημένοι, οἱ μὲν
 μέγιστος, οἱ δ' ἐλάττω. καὶ οἱ
 μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ
 ἐκύμωρον τὸ φύσμημα, οἱ δ'
 ἅμα τῷ φυσίῳ ἐκώσαντο,
 πᾶσι δ' ἔρ' ἀπ' ἔραχλίου ἀ-
 ναγκῶν. Ερ. οὐδ' ἔρ' χᾶ-
 ρον σὺ τοῦ Ομήρου ἔκαστας,
 ὃ Χάρων, ὃς φύλοισ τὸ γέ-
 ν' αὐτῶν, ὁμοιοί. Χά. καὶ
 τοιοῦτοὶ ὄντες, ὃ Βρμῆ, ὄρᾶς
 οἶα ποιοῦσι, καὶ ὡς ἐπιτι-
 μοῦνται πρὸς ἀπλήτους ἀρ-
 χῶν πέει, καὶ τιμῶν καὶ κτήσεων
 ἀμιλλόμενοι, ἅπτερ ἅπαντα
 κατὰ λήποντας αὐτοῦς ἀκί-
 σθ' ἕνα ὄβολον ἔχοντας, ἢ
 κερ' παρ' ἡμᾶς. βούλῃ οὖν,
 ἐπέπερ' ἐρ' ὑψηλοῦ ἰσμεν,
 ἀνα-

his posse relictis, vnico tantum obolo onustos ad nos veni-
 re oporteat. Vis igitur, quoniam in edito consistimus loco,

Alia verò diuiniùs durant,
 at quæ alijs ad se coactis ve-
 hementer inflantur, ac in
 maximum surgūt tumorem.
 tandem & hæc dissoluuntur
 omnino, pereunq; neque e-
 nim secus fieri poterit. Hæc
 tibi hominum vita. Singuli
 flatu tumescunt, ita vt alijs
 sint maiores, alijs autem mi-
 nores. postremò alijs quidem
 momentaneam, moxq; defici-
 entem sentiant inflationē:
 alijs verò priùs deficient,
 quàm omnino constituantur.
 At omnes destrui & euane-
 scere necesse est. MER. Nis-
 hil tu quidem infelicius ho-
 minum naturam similitudinē
 ne expressisti, quàm vel ipse
 Homerus, qui vniuersum
 mortalium genus i arborum
 folijs comparat. CHA. At
 cùm tam fragilis sit eorum
 conditio, vides tamen vt in-
 uicem auidè contendant pro
 imperijs, pro honoribus,
 possessionibusq; certando:
 cùm tamen ipsos, vniuersis
 quàm

ἀναλόουσας παμμίχθου παρ
 ροάνισω αὐτοῖς, ἀπέχεσθαι μὲν
 τῶν ματαίων πόνων, ἵην δὲ
 αἰ τὸν θάνατον πρὸ ὀφθαλ-
 μῶν ἔχοντας, λέγων ὦ μάς
 ἴαται, τί ἴσπεδακατὲ περὶ ταῦ-
 τα; πῶς σαθεὶ λάμνοντο; ἔ-
 ἤρ' ἰς αἰ βίωσασθαι, ἔθελ' τῶν
 ἐν αὐθὰ σενῶν ἀιδίον ἔσθαι,
 ἔθελ' ἄν ἀπάγοι τις αὐτῶν τι
 ξυῖ αὐτῶ ἀφθάνων. ἀπ' ἄς
 πᾶσιν τὸν μὲν γυμνῶν οἴχε-
 σθαι, πλὴν οἰκίαν δὲ καὶ τὸν ἀ-
 γρὸν καὶ τὸ χρυσίον αἰ αἰ-
 λωρ ἔν, καὶ μεταβάλλει τοὺς
 θεσπότης. αἰ ταῦτα καὶ τὰ
 διαῦτα ἐξ ἱπποκρόου ἐμβούσα-
 μι αὐτοῖς, ἐν ἄν οἴδ' ἕλ' αἰ ὀφρ
 κηθλῶα, τὸν βίωσθαι σαφρο-
 νείρεος ἄν γρησθαι παραπο-
 λῶ; Ερ. ὦ μακάριε, ἐκ οἴδα
 ὅπως αὐτοῖς ἡ ἀγνοία, καὶ ἡ ἀ-
 πάτη ἐστὶ θεάασθαι, ὡς μὴ δ'
 ἄν τρυπᾶν ἔτι στανοὶ κηθλῶα
 αὐτοῖς τὰ ἄτα, τοσούτω κηθλῶ
 ἔδυσαν αὐτὰ, οἴον περ ὀ-
 δυσοῦς

quàm possum magna voce
 acclamando eos adhorter?
 primum quidem, ut à cona-
 tibus & stultis & vanis abs-
 tineant: deinde ut moriem
 semper præ oculis habentes,
 hunc vite cursum transi-
 gant, in hanc sententiam ver-
 ba proclamans: ΚΟ' stul-
 ti, quid tanto studio in his
 rebus molimini? Desistite à
 laboribus, neq; enim pe-
 tuo viucis. Nihil ex his quæ
 hic præclara habentur, per-
 petuum est: nec aliquid isto-
 rum, quum moriendum est,
 secum auferre quispiam po-
 terit. Quin necesse est homi-
 nem quidem (quisquis is tan-
 dem fuerit) nudum abire,
 domum autem atque agrum
 & aurum in aliorum transi-
 re manus, semperquæ domi-
 num mutare. Hæc atque
 eiusmodi alia si vnde exau-
 diri possint, ipsi inelamari,
 ἀνὸν putas vite eorum ma-
 gnæ fore utilitati, ita ut etiam prudentiores longè inde fieri
 queant? ΜΕΡ. O beate, nescis quàm fortiter eos L tum
 ignorantia tum error occupauerit, adeo ut eorū aures ne tere-
 bro quidē ampliùs aperire queas. Tanta obturârūt cera, hand
 aliter

Δυσσούς τὸς ἑτάρους ἔθρασε,
 διὰ τὸ Σαρπύρω ἀκροάσας.
 πῶθεν δὲν ἄν ἰκένοι δωυθεῖ.
 ἔν ἀκούσαι, ἢν κὴ σὺ κικραγὼς
 διαρραγῆς; ὅπερ γὰρ σαφὺς
 μὴν ἢ λήθη δυνάται, τῶ δὲ ἰν-
 ταῦθα ἢ ἄγνοια ἐργάζεται.
 πλὴν ἀπ' αἰσῶν αὐτῶν ὀλί-
 γοι, ὅ παραδειγμένοι τὴν κη-
 ρὸν ἐς τὰ ὄτα, πῆς τὴν ἀλῆς
 θαυρ ἀκρλίναυτο, ὃξὺν δι-
 δορότοσις τὰ πράγματα,
 καὶ κατινωκότις οἶα ὄτι.
 Χά. εὐδρ' ἰκένοισ γῶν ἰμβοῆς
 σαμιν; Ερ. πικρὸν τοῦτο
 λίγαρ πῆς αὐτῆς, ἢ ἴσασι.
 ὄρ' αἰ ὅπως ἀποσάντες τὸ πολ-
 λῶν, καταγλιῶσι τῶν γινο-
 μένων. καὶ ὁ δαμῆ ὁ δαμῶς ἀ-
 ρίσκουλα αὐτοῖς, ἀπ' ἀ δῆλοῖ
 αἰσι, δρασμὸν ἢ δὲ βροχούτης
 παρ' ὑμῶς ἀπ' ἑ βίβ; καὶ γῶ καὶ
 μισῶναι, ἰλιγγούτης αὐτὴ τὰς
 ἀμαθίας. Χά. εὐγῆ, ὃ γυρνά-
 δου. πλὴν πάντ' ὀλίγοι αἰσι,
 ὃ Ερμῆ. Ερ. ἰκανοὶ καὶ οὔτοι.
 ἀπ' ἀ κατινωμῶν ἢ δὲ. Χά. ἐν
 ἐπιπόθεν εἰδέναι, ὃ Ερμῆ,

CHA. Belle, ô générosi vos: tametsi, ô Mercuri, admo-
 dum sunt pauci. MER. Vel hos esse fuerit satis. Sed
 nunc descendamus. CHA. M Vnum adhuc discere desidea-
 rium

aliter ac sociorum aures &
 Ulysses, veritus ne Sirenum
 cantus exaudirent. At qui-
 nam audire poterint, etiam
 si vocem in tantum inten-
 das, ut rumparis? Nempe
 quod apud vos obliuionis
 fons potest, idem hic præstat
 ignorantia. Quamquam
 sunt in eis & pauci quidam,
 qui quoniam ceram in au-
 res non accipiunt, ad veri-
 tatem ipsam declinant, at-
 que in ipsis rebus cernentes
 acutum, quales sint agnos-
 scant. CHA. Vel illis er-
 go solis acclamarè. MER.
 Superuacaneum fuerit, ea
 quæ sciunt, ad eos dicere.
 Vides quomodo à vulgi tur-
 ba semoti, rideant quæ alijs
 factiuarint? Tum neuiquam
 conuenit ipsis cum vulgo, ac-
 deò ut iam nunc appareat,
 ipsos fugam è vita ad nos
 adornare. Verùm omnibus
 odiosi sunt, eò quòd istorum
 imperitiã redarguant.

καὶ μοι δείξας αὐτὸ, ἐντελεῖ
 ξον τὴν περὶ ἡμεῶν ποιου
 κὰς, τὰς ἀφθικας τῶν σω
 μάτων ἵνα κατορῦνῃσι, θιά
 σαομαι. Ερ. ἡεῖα, ὦ Χάρων,
 καὶ τύμβος καὶ τάφος καλοῦ
 σι τὰ τοιαῦτα. πητὴν τὰ πῶ
 τῶν πόλεων ἐκείνα τὰ χρώμα
 τα ὄρας, καὶ τὰς σήλας καὶ πυ
 ραμίδας, ἐκείνα πάντα νεκρο
 δοχεῖα καὶ σωματοφορητῆριά ἐ
 σι. Χά. τί δὲν ἐκείνοι εἰφανῶ
 σι τὸς λίθους, καὶ χεῖροι μύρο;
 οἱ δὲ καὶ πνεῦμα νύσαντες πῶ
 τῶν χρωμάτων, καὶ βόθρον τινὰ
 ὀρύξαντες, καὶ σίτε τὰυτὶ τὰ
 πολυτελεῖ δῆπνα, καὶ ἄς τὰ ὄ
 ρύγματα οἶνον καὶ μελίχροα
 τον, ἄς γὰρ ἀνάσαι, ἐχέουσιν;
 Ερ. ἐν οἴδῃ, ὦ πορθμῦ. τί
 ταῦτα πῶς τὸς ἐν Ἀδῶ; πητι
 εἰσάσαι δ' εἶν τὰς ψυχὰς ἀ
 ναπιμπομένας κάτωθεν, δια
 πνεῖν, μέν, ἄς οἶόν τε, πητι
 πιτομένας τὴν νύσαν καὶ
 τὸν καπνόν, πινέιν δὲ ἀ
 πὸ τῷ βόθρον τὸ μελίχροον.
 Χά. ἐκείνος ἐπι πίναν ἢ ἰοθι
 ας, ὡν τὰ κρανία ξυρότατα;

huc bibere vel estare, quorum caluarie sunt aridissima.
 Aliqui

rium est, quod ubi docueris,
 perfectam sanè doctrinam
 dederis. nam contueri gessio,
 in quæ cadavera reponant
 dum in terram desodiunt.

ME R. Sepulchra, condito
 ria & monumenta hæc vo
 cant. Ceterum tumulos illos
 ante vrbes vides, tum colum
 nas, & pyramidas. Omnia
 illa mortuorum sunt rece
 ptacula, cadaverumq; tento
 ria. CHA. Quid ergo

N saxa illi coronant, unguen
 toq; inungunt? alij præ tu
 mulis constructo rogo, ac fo
 uea effossa, sumptuosas illas
 exurunt cœnas, & O vinum
 multumq; (quantum conie
 cturis assequi possū) in ipsas
 foueas infundunt? ME R.

Equidè nignoro, ὁ πορτιτορ,
 quid hæc ad eos qui apud ins
 feros agunt, pertineant: ve
 rum illis persuasum est, um
 bras ab inferis reducees cœ
 nare quidem, utcunque li
 ceat, circum nidorem voli
 tando, bibere autem è foueis
 multum. CHA. Illor ad

καὶ τοὶ γελοῖοι ἀμύσοι δέγων
 ταῦτα, ὁσημέρα κατ'ἀγορῆ
 αὐτοῦς. οἶδ' οὐν, ἂν δλίωαν
 ἄν' ἔτι ἀνελθέω, ἀπαξ' ἀπο-
 γθόνιοι γυθόμενοι, ἐπέ τοι καὶ
 παγγέλοια ἄρ, ὃ Βρμῆ, ἔπα-
 σχωρ, οὐκ ὀλίγα πράγματ' ἔ-
 χων, ἂν ἴδῃ μὴ κατάγαρ μό-
 νορ αὐτοῦς, ἀλλὰ καὶ αὐθὶς ἂ
 νάγειρ πτωμένους. ὃ μάταιοι
 τῆς ἀνοίας, οὐκ ἂν ὄστις ἡλί-
 κος ὄροισ διακίετα τὰ νε-
 κρῶν καὶ τὰ ζώντων πρά-
 ματ', καὶ οἶα τὰ παρ' ἡμῶν ἐ-
 σσι, καὶ ὅτι Κάρθαν' ὁμῶς ὄστ'
 ἀτυμῶσ' ἀνὴρ. ὃς' ἔμαχε
 τύμῶν.

Εὐδ' ἢ τιμῆ 1ρ Ⓞ, κρέε
 ὠν' Ἀγαμέμνων.

Θιροίτη δ' ἰσ Ⓞ Θέτιδος
 πῶς ἠνκόμοιο.

πῶς δ' ἄσιν ὁμῶς νε-
 κῶν ἀμεινανὰ κάρτω,

Γυμνοὶ τε ξυροὶ τε, κατ'
 ἀσφοδελῶρ λαμῶνα. Ερ.

Ἡράκλες,

Atqui ridiculum est me i-
 bi hæc dicere, qui quod
 quotidie ipsos deducas, pro-
 bè nosti an ubi semel terram
 subierini, denud velut post-
 limnij iure ad superos re-
 meare queant. Quin &
 ipse maximè ridicula pateo
 rer, tot negocijs occupatus,
 si eos trañciendo non des-
 ducere solim, sed reduce-
 re oporteret, si quando vela-
 lent bibere. O stulti, quæ
 est hæc amentia? Non scis
 tis, quàm latè distantibus fi-
 nibus viventium & mortuo-
 rum res sunt seiunctæ? quòd
 que pacto se res habeant a
 pud nos, vbi

P Mortuus est æquè
 tumuli qui nescit hono-
 rem,

Et qui fortitur spectandis
 funera saxi:

Atque honor vnus adest
 & regi Agamemmoni, &
 Iro:

Thersita & similis Thetidos formosus Achilles.
 Umbra nam pariter sicca, nudaq̄ pererrant
 Asphodeli campos, constracto vertice cunctæ.

M E R C R .

ll 2 Papa

Ηράκλεις, ὡς πολλῶν τῶν Ὀμη-
 ρον ἱπαντῆς, ἀμ' ἐπέπερ
 ἀνιμνησάς με, θέλω σοι δᾶ-
 ζαι τὸν τοῦ Ἀχιλλεύου τάφον.
 ὄρας τὸν ἐπὶ τῇ θαλάσῃ; Σί-
 γησον ἐπὶ κἄνω τὸ Τρωικόν,
 ἀντιπρὸ δὲ ὁ Αἴας τίθαπτα
 ἐρῶ Ροιτέω. Χά εἰ μὲν γὰ-
 ροι, ὦ Ἐρμῆ, οἱ τάφοι, τὰς πό-
 λεις τὰς ἐπισκόμες ἢ δὲ δαΐζον
 μοι, ἀεὶ κἀτῶ ἀκρόμαρ, πλὴν
 Νινου πλὴν Σαρδαναπέλης, καὶ
 Βαβυλῶνα, καὶ Μυκῆνας καὶ
 Κλειωνάς, καὶ πλὴν Ἰαίου αὐτῶ.
 πολλοὺς γὰρ μίμνημαι ἁγ-
 πορθμώσας ἐκείθην, ὡς δίκαια
 ὄλωρ ἱτῶν, μὴ δὲ νικηκῆ-
 σαι, μὴ δὲ ἀσφύξαι τὸ σκα-
 φίδιον. Ἐρ. ἢ Νινῶ μιν,
 ὦ πορθμῶν, ἀπόλωλον ἢ δὲ, καὶ
 εἰ δὲ ἴχνη ἔτι λοιπὸν αὐτῆς,
 εἰ δὲ ἄρ' ἔτι οὗ ποτ' ἴω ἢ Βα-
 βυλῶν δὲ σοι ἐκείνη ἴσιν, ἢ εἴ
 πυρροί, ἢ ἔμψαν πείσομαι,
 εἰ μὲν γὰρ πολλὴ καὶ αὐτὴ ζῆτηθη-
 μῆνη, ὡσπερ ἢ Νινῶ. Μυκῆ-
 νας δὲ καὶ Κλειωνάς ἀσχυάομαι
 δαΐζαι

tot turribus bene munita, quæq; magno illo ambitu est septa,
 haud ita multò post & ipsa desideranda, quemadmodum
 nunc Ninus. At Mycenæ & Cleonæ me sanè commo-

Papæ? quàm multa ex Ho-
 mero hauris. Sed quia me
 submonuisti, Achilles sepul-
 chrum tibi volo indicare.
 Vides illud quod prope ma-
 re situm est? illic Troianum
 est Sigeum. Eregionè au-
 tem conditus est Aiax in
 Rhacæo. CHA. Non ma-
 gnifica neque insignia sunt
 monumenta. Verùm cele-
 briorēs vrbes mihi commo-
 stra, de quibus infernè tam
 magnifica audimus, & Ni-
 num scilicet Sardanapali vr-
 bem, Babylonem, Mycenæ
 quoque, tum & Cleonæ si-
 mul, & Ilium ipsum. nomil-
 linc oriundus, multos memi-
 ni trahere, adeò ut totis
 iam decem annis neque na-
 uem subdlexerimus, neque ea
 interim refrixerit. ME. Ni-
 nus quidem, ò portitor, iam
 est euersa, ita ut ne vestigium
 eius sit reliquum, neq; vbi sita
 fuerit olim, facile dixeris.
 Babylon autem tibi illa est

firare

δὲ ξείνοι, καὶ μάλα τὸ Ἰλιον.
 ἀπηνίξας ἦδ', οὐδ' οἶδ', ὅτι τὸν
 Ομηρον κατέλθων ἐπὶ τῆ μι-
 γαληγοῖα ἔϊπών, πῶλὸν ἀλο-
 δὰ πάλα μιν ἴσαν ἀνδρά-
 μονς, νῦν δὲ τιθύνεασι καὶ
 ἄν) ἀπηνίξασιν ἦδ', ὃ πορθε-
 μῖν, καὶ πόλεος, ὡσπερ ἄνθρω-
 ποι, καὶ τὸ παραδοξότερον,
 καὶ ποταμοὶ ὄλοι. Ἰνάχου οὐκ
 ὁ δὲ τάφος ἐν Ἀργεῖτι κατὰ
 λέπεται. Χά. παπαῖ ἔϊπαί-
 νων, Ομηρε, καὶ ἔνομάτων,
 Ἰλιον ἰρῶν καὶ ἀρναῖον, καὶ
 ἰθ' ἴμιννα Κλιωναί. ἀπὰ μι-
 ταξὺ λόγων, τίνας αἰσίοι πο-
 λιμῶντες ἐκείνοι, καὶ ἄτερ τίν
 ἀπὸ κίλωνος φονάσσει. Ερ. Αἴ-
 γένους ὄρεας, ὃ Χάρων, καὶ
 Λακιδαιμονίους, καὶ τὸν ἦ-
 μιθύντα ἐκείνον στρατηγὸν
 Οθρῶνδῶν, τὸν ἐπιγράφων
 τα τὸ πρόπαιον τῷ αὐτοῦ ὄ-
 νόματι. Χά. ἄτερ τίν) ἔαυ-
 τῆς, ὃ Εφμῖ, ὃ πόλεμος; Ερ.
 ἄτερ ἔπεισας αὐτῶ, ἐν ὃ μά-
 χονται. Χάρ. ὃ τῆς ἀνοίας,

οἷον
 tuum Imperatorē Oihryadem, suo ipsius nomine tropheum
 inscribentem. CHA. At pro quo eis est pugna? MER. Pro
 eo ipso agro in quo pugnant. CHA. O hominum amentiam,

strare putet : omnium verò
 maxime Ilium : alioquin, ubi
 descenderis, fat scio, præfo-
 caris Homerum, propterea
 quòd tam magnificis versis
 bus has nugas decantare non
 erubuerit. Veruntamen &
 quondam exiiterunt felices,
 nunc autem mortua sunt &
 ipsæ. R. Verbes enim, ὁ πορ-
 tuor, perinde ac homines es-
 moriuntur : & quod longè
 mirabilius, solidi etià fluij,
 s ita ut Inachi ipsius in Ar-
 go ne monumentum quidem
 reliquum appareat. CHA.
 Vah, quæ laudes, Home-
 re, quanquæ superba no-
 mina.

Ingens Ilium, ac manibus
 amplum. Tum structa bel-
 li Cleonæ.

Sed interim dum fabulas
 mur, quinam illic dimicant,
 & qua pro re se mutuo cas-
 dunt? MER. T Argiuos
 vides, & Lacedæmonios, ὃ
 Charon, atque semimor-

οἷε οὐκ ἴσασι, ὅτι κἄρ' ὁ.
 λῶ τῶ Πηλοπόννησον ἕκασ-
 τ' ἄνθρωπος κτῆσάσῃ, μόγις
 ἔν ποδῶν λάβοιεν τόπον
 παρὰ τοῦ Αἰακοῦ. καὶ δὲ
 πεδῖον τοῦτο ἄποσι ἄποιοι
 γυργύσουσι, πολλάκις ἐν
 βῆθρων τῶ πρόπαιον ἀνασπά-
 σοῦτ' ἔσ' ἀρότρο. Ερ. οὕτω
 μὲν ταῦτα ἴσαι, ἡμῖς δὲ κα-
 ταβάντες ἴδμεν, καὶ κατὰ χά-
 ραν ἀθητῆσάντες αὐδὸς τὰ
 ὄρη, ἀπαπατήμεθα, ἐγὼ
 μὲν κατὰ ἐσάνην, σὺ δ' ἐπι-
 τὸ πορθμεῖον. ἕξο δὲ σοι
 μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς νεπο-
 σσηῶν. Χά. ἔγωγε ἐποίησας,
 ὃ Ερμῆ, νεργετης αἰετῶν ἀναγε-
 γραψῆ. ὠνάμην δὲ τι δὲ σὲ
 τῆς ἀρδηνίας, οἷά ἐσι τὰ τῶν
 κακοδαμόνων ἀνθρώπων
 πράγματα, βασιλῆς, πλίν-
 θοι χυσοῦ, ἐκατόμβαι, μά-
 χα' Χάρων ὃ δὲ οὐδὲς
 λόγ' ὃ.

qui haud sciunt se, etiam si
 nunc quisque eorum totam
 Peloponnesum possideat, v-
 niustamen vix pedis locum
 ab Aeaco accipiuos. Cam-
 pum autem alias alij colent,
 saepe etiam hoc trophaeo per-
 aratum revulso. M E R C.
 Haec quidem hoc modo se
 habebunt. At nos iam hinc
 descendamus, ac montibus
 his in suas sedes repositis re-
 grediamur, ego quidem quo-
 sum ire iussus, tu verò ad na-
 uem. Equidem post pau-
 lum veniam ὃ ipse, tibi vim-
 brarum gregem mecum ad-
 ducens. C H A R. Probe
 fecisti, ὃ Mercuri, atque in
 eorum album adscriberis, à
 quibus beneficio me affectū
 perpetuò agnoscam: quan-
 doquidem tua ope in hac
 peregrinatione plurimum
 sum adiutus. V O' qualia
 infelicium hominum studia!

Reges, lateres aurei, magnifica sacrificia, praelia:
 Charontis autem nulla habetur
 ratio.

GILBER-

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Hic & in Cataplo siue tyranno mira gratia humanæ conditionis miseræ depinguntur.

a Quid rides.] *Propositiō. b* Nam peregrinus cum sim.] *Exhortatio à facili & conditione persone. c* Remum agitare.] *ωρεωραπωρεω. Qui remo datus hæret cufstor, ut Virg. loquitur. d* Quia tu interim.] *A merito & recompensatione. e* Principid ergo.] *Exordium aliud à rei magnitudine ac difficultate. f* Breuiter editiore loco.] *Consilium de capiēdo loco vnde prospectus pateat. g* Egregius Homerus.] *Locus ad quem allusit. est ἢ λῆος αὐτῶν ἢ δῶμας, &c. h* Non enim ita comparatum est.] *Accedit ad rem & contemplationem omnium quæ in terris vel geruntur vel appetuntur. i* Terram video amplam.] *Breuis hypotyposis terre. k* Cum quidam ab amicorum.] *Tacta reprehensio per collationem. l* Cæcus Lynceus ille.] *Charon à Mercurio duobus Homericis versibus acutissimos oculos natus. Vide ea quæ de Lynceis annotatiuus in Hermotimo, & in Icaromonippo. Charontem Virg. 6. Aen. describit. Suidas abundè meminit. m* Homericis versibus.] *Digressio de Homeri versibus. n* Carminum vi.] *Ex Odyss. s est locus. o* Milo Crotoniata.] *Nihil aliud Milonis Crotoniatis vires tam famosas fecit, quàm exercitatio assidua, quæ aurum in Olympico certamine suis humeris sine fatigatione in humeris gestare per stadij spatium minimè potuisset, nisi lactantem vitulum quoti die portasset. Ex eo enim factum est, ut quantum cresceret vitulus, tantum & Milonis augerentur vires, vnde nihil mirum, si idoneæ tanto oneri ferendo fuerunt. p* Cyrus.] *Primus fuit qui apud Persas regnauit, transfultiq; imperium, capto auro Assyæ à Medis ad Persas, de quo multa apud Herodotum & Iustinum habes: quamuis Xenophon alio modo hæc referat. Is non solum potentia & imperio fuit clarus, sed etiam prudentia, consilio, religione, pietate. q* Croesus.] *Lycorum rex fuit opulentissimus: hinc pro diuissimo sæpe ponitur.*

Cuius historia luculenter exponitur ab Herodoto libro primo, & à Pindaro in Olympijs. r Felices quidem.] Locus communis de felicitate, & contra diuitias. s Laterum.] Alius locus, de donarijs consecratis. t Aurum ex Lydia.] Multum auri in Lydia provenire, receptum est. Hinc proverbialiter dicitur, Lydia harena, unde aurum conficitur. Habetur quoque terrarum fertilissima, quemadmodum ex Chrysanthe oratione apud Xenophontem facile colligitur: ἀλλὰ γὰρ ἐπ' ἐα, &c. Enimvero, inquit, postquam non de Syria solum certabimus, ubi triticum est multum, & pecudes, palmaq; fructifera: verum de Lydia quoque, ubi multum vinum, multa fici, multum oleum, mareq; alluis, per quod plura aduehantur, &c. u Cræsum.] Prostravit Cyrus Cræsi Lydi copias, illumque captum habuit, de quo Herodotus in Clio & Euterpe, x Cambyfes ille est.] Cambyfes Cyri filius, Persarum & Medorum rex, qui quantum à patre diversus fuerit, ex historicis facile apparet. Nam sororem contra ius & leges Persarum in uxorem duxit, eamque paulò post peremit. Fratrem etiam Smerdem curavit interfici. Patrijs regnis Aegyptum adiecit. Sed offensus illorum superstitiionibus, Apidis, cæterorumque deorum, ædes dirui iussit. Ad Ammonis quoque templum expugnandum exercitum misit, qui in Libya deserta arenis obruitus, uniuersus interijt. Ipse quoque cum suo se gladio imprudens laffisset, deorum (ut creditur) visione, tenuissimo ex vulnere mortem oppetiit: qua de re vide Herodotum lib. 2. y Polycratem.] Fortuna. x Sed & vastam.] Communis descriptio studiorum & cupiditatum humanarum, & primò primatorum: deinde publicarum personarum. A Porro spes & metus.] Spes & metus ut nos afficiunt, vide in Pseudomante, & que ibi annotauimus. B Nam ab ipso fato.] Stat sua cuiq; dies, breue & irreparabile tempus Omnibus est vitæ — C Alius autem.]

— tolluntur in altum

Vt lapsu grauiore ruant —

D A terra subductus.] Tolluntur in altum, ut lapsu grauiore ruant. E Tum illud ohe.] Hic neutri generis Aristulus proponitur τὸ λαφύειν τὰ χυκῶς, i. materialiter sumptus sicus & infinitiuis. ut etiam in Rhetorum magistro, & de Merced e

cede conductis. F Mortales affimiles.] *Vitas hominū bullis similes facit : quarum alia simulatque natæ sunt, proximè euanescent: alia paulò diuiniùs durant: omnes breuissimè quibusdam interuallis, alia succedunt alijs. Neque quicquam profectò potuit excogitari quod melius representaret, quàm nihil sit hæc vita nostra, quàm nihil fragiliùs, nihil fugacius, nihil inanius. Vnde homines Homero $\mu\epsilon\upsilon\omega\upsilon\alpha\delta\omicron\iota$ sunt, cuiò perituri, sicut Iliad. 6. eisdem cum filijs conferuntur, quorum alia venius humi proferunt, alia virescunt tempore verno. Et hoc sibi vult proverbium ab Erasmo nostro copiosissimè explanatum, huic loco plurimùm inseruiens, Homo bulla. Est enim bulla tumor ille inanis, qui visitur in aquis, momento temporis enascens simul, & euanescent. G Vidistine bullas.] Amplificatio per collationem, Homo bulla. H Earum sanè.] Amplificatio per collationem. I Arborum folijs.] Homines arborum folijs similes. K O' stulti qui tanto studio.] Communiùs Charonius. L Tum ignorantia.] Ignorantia & error, quibus hominum animi excæcantur. M Vnum adhuc discere] Confusatio opinionis de defunctorum honoribus N Saxa illi coronant.] Moris fuit apud antiquos, ut non tantùm cadavera vngerent, quò aut diuiniùs seruarent ea, aut ne à vermbus depascerentur, sed etiam cippum, cui corollas & sarta imponerent :*

Sarta nouercali dederat fragrantia cippo.

Hinc τὸ σελῶς δῆται proverbio dictum ab antiquis, quoties morbum capitalem innuebant, & vitæ periculum imminere. Plutarch. in Aristide. Idem Lucianus in Commentario $\omega\epsilon\tau\epsilon\upsilon\sigma\upsilon\varsigma$. & Virgil. 6. *Aenid.* de Miseno:

— corpusque lauant frigentis & vngunt.

pòst Homer. Iliad. 6. O Vinum mullumque.] *Vino sauilam lauabant. Quidam in lib. 2. Epigr. Vno sibi exhiberi cupit, quæ mortuus præstari solent, ne impensè pereant. Vide Commentarium de Lucio. P Mortuus est æquè.] Omnib. promiscuè moriendum est. Moriunt simul & qui sepulchro caret vir, & qui tumbam sortitur: in eadem namque sorte sunt Iru mendicus & rex Agamemnon. Κατάρων pro κατάρων per synopen. aorist. β. Iru mendicus celebratus est in Odyss. Homeri.*

ll 5 Vnde,

Vnde proverbium factum: Ivo pauperior. Agamemnon dux exercitus Grecorum ad Troiam, quam Homerus celebrat in tota Iliade. Q. Ninum scilicet Sardanapali urbem.] Ninus, Stephano, urbs Assyriorum, quam condidit Ninus Beli filius, & primus Assyriorum rex, & Semiramidis maritus. Cites Ninus, Strabo initio lib. 16. De ea Phocylides apud Dionem, Chrysofomus in Borysthenicis orat. 36. R. Urbes enim.] Non homines tantum, verum & urbes, & prope cuncta mori obnoxia esse. S. Ita vi Inachi.] Inachus primus Archiurorum rex fuit, qui Inachus fluvio nomen dedit, à quo Peloponnesus nobilissima totius Europae peninsula Inachia dicta est, & Argius ipse Inachida appellati, autore Stephano, cuius verba haec sunt: Ινάχια, ἢ Πελοπόννησος, ἀπὸ μύθου τὸ ἄρχοντος Ἰνάχου τῆς ποταμῆς, τὸ ἰθνηκὸν Ἰνάχου. T Argiuos vides.] Monumenta & gloria rerum gestarum. V. O' qualia.] Epilogus & sopus Dialogi.

SEQUUNTUR ORATIONES,
 QUARVM QVAEDAM ADHVC IN-
 ter Mortuorum dialogos, & Meretricum: qua-
 dam adhuc inter Saturnales Epistolas prius
 relatae fuere: nonnullae quoque
 Dramaticae.

ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ, Η ΠΕ. HERMOTIMVS, SI-
 ἐπιεικῶν. Δυκίη κ' ue de Haresibus, id
 Ερμῆτις. est, Seltis.

Vincencio Obſopæo interprete.

ARGVMENTVM.

Hic Dialogus didacticus est. Disputat autem de ſectis philoſophorum, quæ nam optima ſit, & ad felicitatem, quam omnes promittunt, certiffimè ducat. Et quia impoſſibile apparet, ex tam multis, tamque diuerſa ſentientibus, quid optimum atque veriffimum ſit,